
PAY NO MORE
THAN 0 €
MAKE IT LOOK
LIKE AN
ACCIDENT IV
ABY TO VYPADALO
JAKO NEHODA

Näin jallitat neuvostovakoojan

Kylmän sodan aikana CIA palkkasi taikurin opettamaan vakoojille kavalia kikkoja. Taikuri kirjoitti ne salaiseen opaskirjaan.

Accident#4

Best of Michael Bolton

2010-2016

Accidentin neljäs ja viimeinen numero otti aikansa valmistua, koska oli muutakin tekemistä, kuten pelata 247 tuntia Stardew Valleyta (samassa ajassa vois mm. kuunnella 601 kertaa Misfitsin Walk Among Usin läpi). On tässä muutakin tehty, mutta ei juuri mitään mainitsemisen arvoista. Töissä kuluu suurin osa valveillaoloajasta eikä kotona enää riitä into jauhaa paskaa zinen sivuille. -- JK xxxv

Kiitokset avusta: Juha, Nike, Jouni, Sisli, Seppo, Juan. Jos ollaan luvattu jotain juttuja tai arvioita tähän numeroon niin ollaan unohdettu tai hävitetty jo ne matskut.

Tämä ja kaikki edelliset zinen numerot ovat sitten vapaasti ladattavissa meidän webasivuilta. Jos maksoit tästä jotain, sinua on höynäytetty.

Make It Look Like an Accident suosittelee:

- x Stranger Things tv-sarja
- x Rotting Christ: Rituals CD (Väkevää kirkumista Saatanan nimissä)
- x Reverend Bizarre plays Sleepy Sleepers sings Matti ja Teppo (Et voi tulla rajan taa)

SOTASYYLLISET: **EI MONOISSA SISÄLLE**

JK

AK

Ensi kerralla:

Seven goottinurkka
(ei laahaa)

haastattelussa: BAUHAUS Kun haluat onnistua

Lisävihko kirjaan VOIKO RAAMATTUUN LUOTTAA?

Kevät 1982

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT
ACCIDENTZINE@GMAIL.COM
JARIKU.SDF-EU.ORG/ACCIDENT

Viisi syytä lukea Make It Look Like an Accidentia:

UG #1

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT
#2 (60 x A5)

Jos jonkun on vaikea keksiä tästä mitään muuta positiivista, niin sitä ei ainakaan voi kieltää etteikö lehti erottusi zinemassasta. Eri asia sitten on, tapahtuuko tämä erottuminen "edukseen". Kyseessä on nimittäin melko humoristinen julkaisu. Ja vaikka tässä numerossa käsitellään vaihteeksi musiikkiaiheita, niin valinnat ovat sellaisia, joista ei juttua muualla tosiaankaan näe. Enkä kyllä oikeastaan olisi pannut pahakseni, jos niitä ei tässäkään yhteydessä olisi nostettu esille. Lisäksi mukana on paljon materiaalia, joka on silkkaa hölynpölyä, siis epätotta. Eli lukijan on syytä varustautua terveen epäilevällä asenteella ja muistaa että kaikkea ei ole pakko ottaa vakavasti. Itselleni jäi muuten hämärän peittoon, onko Äkkikuolema-bändi oikeasti olemassa. No, kaikki on mahdollista, mutta voi sitä, joka uskaltaa tehdä pilaa pimeyden voimista ja rienata black metalia!

Pääjutussa esitellään kolme ilmeisen onnetonta 1990-luvulla vaikuttanutta orkesteria. Panic IC, Fake ja KMA eivät tosin ole minulle lainkaan tuttuja, joten myöskään niiden tarina ei hetkauta meikäläistä. Luin sen silti. Olivathan toimittajat nähneet paljon vaivaa levyjä haaliessaan, eikä kuuntelu-urakkakaan varmaan ole ihan kivuton ollut. Sen ajan olisi kyllä voinut käyttää paljon fiksumminkin, vaikkapa suksia voitelemalla.

Yksi vakavamielisistä ja kaikkein kiinnostavimmista jutuista kertoo englantilaisen Gaye Bykers on Acidin värikkäästä urasta. Huippuhetkiä ovat myös vinyyli- ja CD-levynjen suhdetta monipuolisesti ruotiva kolumni sekä Tero Lehdon asiantunteva ja muotivirtauksien karikot ansiokkaasti välttävä levyarviopalsta. Näiden vastapainoksi suurin osa sivuista on täytetty jos jonkinlaisella sana- ja kuvasilpulla. Lopputulos on osittain viihdyttävää, mutta enimmäkseen rasittava. Teksti on kyllä pääosin varsin sujuvaa ja välillä hauskaakin. Se taannoinen elokuvanumero oli kyllä muistaakseni hieman kovempaa kamaa.
(Tuukka)

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT #1 Muistatteko EDVision? Tai jopa Sepon? Haastaja nostaa kuulkaa kaaliaan. Onko gonzojournalismi heräämässä henkiin Tampereella? Vai onko tämä sittenkin vain Muppet-journalismia? MILLAA tuli puskista ja haastattelee Eddie Edwardsia ja Kierrätystä. Ja arvostelee paskalevyjä. Myös Francis E. Dec on paikalla. Ja jumalauta, edes sarjakuvat eivät tällä kertaa ole Jyrki Nissisen tekemiä vaan rehdisti vieläkin huonompia. Tulee mieleen jo mainitun (ja kaiholla kaipaamani) Sepon vastaavat. Kakkaa ja kikkeleitä, nehän ne sarjakuvan koossa pitävät. Taittokin piristää perseilyn ja ns. angerdesignin puutteellaan, ollen tylsempi kuin iysessään Parnassossa. Herran perse, tämä on hyvä! Ykkösnumero lupaa vaikka mitä, mutta oisko vielä raakile? Raaemmaksi saa toki vittuilu mennäkin, ei siinä mitään. Alkuvuoteni ja uskoni zinesceneen pelastui nyt. Kakkosta odotamme housut pinkeinä. 2 € maksaa, [redacted] *(Tero Lehto)*

Toinen Vaihtoehto #183

Toinen Vaihtoehto #223

Toinen Vaihtoehto #221

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT
#3 fanzine
accidentzine@gmail.com
Fanzinentekemisen etuja: voi vaikka julkaista numeron 3 ennen numeroa 2! Tosin mitään vähemmän kummallista en odottaisikaan Kuosan äiteen pojalta. Tällä kertaa erityisen tarkastelun kohteena on paskat mutta viihdyttävät leffat, ja niitähän näköjään riittää. Olen itse sen verran tosikko, että paskan leffan katseleminen jaksaa naurattaa ehkä sen puolikkaan kertaa. Sen jälkeen tekee mielin katsella jotain "oikeasti hyvää". Paskojen leffojen katseluhan on mitä suurimmassa määrin sosiaalinen tapahtuma, joka vaatii sitä, että sulla on siinä tilanteessa 5 sun parasta kaveriasi mukana päivittelemässä ja hekottelemassa elokuvan surkeuksille. Tässäkin mulla tulee eteen sosiaalisen elämäni rajoittuneisuus. Helvetti, alan kuulostaa ihan totaaliselta no-liferilta. No, se ei silti estänyt ainakaan minua nauttimasta lehden annista. Suosittelen muuten lukemaan lehden yhdeltä istumalta. Tällöin tekstin hurmahenkinen flow pääsee parhaiten oikeuksiinsa. Erityismaininta vielä Tuska & Ahdistus -mainokselle, joka pääsi tipauttamaan huolella vaikka tiesinkin siitä etukäteen. *(JMT)*

Mutiny! #14

(Livehavainto Oulusta)

KUATO LIVES

Make it look like an accident!

MAKE IT LOOK LIKE AN ÄKSIDENT #2 (A5 x 60)
Erittäin hyvä lehti, yksi viihdyttävimmistä pienlehdistä tässä maassa, ehdottomasti. Mukana haastatteluita (Äkkikuolema), kirjoituksia tärkeistä asioista (esim. ns. levyperseilystä), hämmentäviä levyarvioita ja oikeasti hyvää huumoria ja sikailua. Lehdessä on asiaa, mutta ennen kaikkea "asiaa", joka tuo paljon viihdykearvoa. Mun aika ei todellakaan mennyt hukkaan tätä lehteä lukiessani, kunpa vain voisin sanoa samaa Hesarin lukemisen jälkeen. Mainitaan lehden erinomaisesta annista esimerkkinä heti alkusivuilla oleva sivun mittainen sarjakuva "Deicide on aika luja", jossa pureudutaan kaupungin kaduilla tapahtuvaan hare krishnojen kirjamyyntiin erittäin hienosti. Elämä ei olekaan aina tuskaa. accidentzine@gmail.com. *(.m.)*

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT #3
Näyttäis olevan elokuvaspesiaal! 60 sivua ja pelkkää rautaa. Zardoziin ja Poliisiopistoihin ja muihin ollaan paneuduttu ihan jumalaudasti tai sitten arvosteltu katsomatta. Linjakasta ja hermoja rauhoittavaa luettavaa. No onhan tässä elokuvien lisäksi kokkipalsta, hieman sarjakuvaa sekä muotia ja tietokoneellakin on pelattu. Hämmästyttävintä tässä on, etä samaan läpyskään ollaan tavoitettu Being Different ja Seppo-lehtien henkinen sfääristö. Tosin vasta sivulla 58 näkyy selkeä sladdi. Tilaatsie? accidentzine@gmail.com. *(Tero Lehto)*

NO GUARANTEE OF:
> PICTURE, SOUND OR QUALITY > BONUS FEATURES > OR A REFUND

Kirja-arviot

Pasi Laaksomaa & Kari Mustonen: VITSITORNADO – vuosituhannen parhaat vitsit osa 1 (Päijät-media Oy, 2000)

Tiedätte kyllä ne tyypit jotka kertovat seurassa vitsejä. Ja tarkistavat katsekontaktilla, että kaikki varmasti kuulivat. Nämä useimmiten takovat vanhempaa materiaalia sellaiset 20 vuotta putkeen. Suosikkiaiheet: naiset, Ruotsi ja hässiminen. Aika verratonta on myös, jos joku on homo. Tässä oppaassa on tälle porukalle vähän tuoreempaakin tavaraa käytettäväksi. Olkoonkin, että kirja on nyt 11 vuotta vanha, ei sen pitäisi haitata – onhan Sulo Aittoniemi näille kahvipöytien perärei'ille aina muodikas jätkä. Joissain vitseissä on kuvakin mukana. Lisäksi tajuamista helpottaa aika usein se, että kirjoitusvirheissä löytyy. Tekijöiden mukaan tarkoituksella. Niin että ei tämä nyt mikään oikea kirja sentään ole. Näitä n. sataa sivua lukiessasi alat taatusti kuulla sisällön jonkin vasten tahtoasi tuntemasi kollon äänellä. Kun siihen liittyy vielä sellainen räänroiskeinen nauramisääni, lopeta lukeminen. MITÄ VITTUA SAATANA. NYT ALKOI KYRSIÄ. PERKELEEN SAATANA. (Tero Lehto)

Glenn Danzig - Satanika #1

Tää sarjakuva on julkaistu jo 1995, mut ei se mitään. Keräilykamaa kaikelle turskan ystäville, eikä vähiten sen takia että tää on varmaan paskin lukemani sarjakuva miltei legendaarisen suomikalkkunan Toni Ponin ohella. Misfits-kääpiö on siis käsikirjoittanut sarjiksen. Saatesanoissa luvataan et nyt ollaan muuttamassa

koko sarjismaailmaa ja rohkeasti menossa sinne, minne sarjakuvissa ei aiemmin ole uskallettu mennä.

Okei, saatesanat on jopa totta, tää on meinaan niin kamalaa paskaa ettei tällaista varmasti kovin moni kehtaisi julkaista. Voin vaan kuvitella kuinka Glenn on kotonaan puinut mullistavaa konseptia isotissisestä demoninaisesta, joka pistää hengiltä parit rosmot ja jotain muitakin heppuja. Käsis on about samaa tasoa kuin kuudesluokkalaisen runkkufantasiat: tissejä, tissejä ja ylisuuria ilmapallotissejä. Jotain mystisyyden ilmapiiriä yritetään ilmeisesti kehitellä, mut henkilöt jäävät paperinohuiksi, eikä oikeastaan kiinnosta paskan vertaa mitä seuraavassa numerossa mahtaisi tapahtua.

Vikalla sivulla on muuten joku demoni, jolla on mielettömän kokoinen meisseli, jota joku ylisuurilla implanteilla varustettu naisihminen livoskelee. Liekö sattumaa että kyseinen Lord Dalakiel muistuttaa Danzigia itseään ainakin moppitukkansa perusteella. Mitä vittua tää on.

Welcome to the next level, todellakin. (North Side King)

Kuolleen silmät #1 (2015)

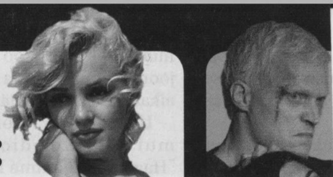
Ostin Lukulaarista viimeisen kappaleen tätä kauhulehteä huvikseni ja vein sen kotiin. Eiköhän heti ensimmäisellä avauksella tullut vastaan Timo "Pilluviha" Hännikäisen kirjoittama artikkeli jostain. Eikö se vois olla valkoinen hetero jossain muualla ja jättää kauhufanit rauhaan saatana. En ole vielä saanut luettua lehteä loppuun, kun nää peräkammarin natsit vaan vituttaa. (Dog L. Ass)

Cinema Sewer -zine

Cinema Sewer on n. 20 vuotta ilmes-
tynyt englanninkielinen törkyeloku-
valehti (painotus sanassa törky) Ka-
nadasta, joka ilmestyy kerran pari
vuodessa. Kirjoitushetkellä uusin
numero on helmikuussa 2016 ilmesty-
nyt nro 29. Yksittäisiä lehtiä ei
taida juuri kukaan jaella Suomen
suunnalla (RIP Thrash and Burn -dis-
tro, josta niitä joskus sai), mutta
laiskalle kuluttajalle intternetsien
kirjakaupoissa Suomessa sekä
muualla Euroopassa on tarjolla
Fab Pressin julkaisemia kooste-
niteitä, joista lisää alla:

Cinema Sewer vol. 1 (2007)
- sisältää otok-
sen numeroista
1-12.

Lehden tekijä
Robin Bougie
on sarjakuva-
taitelija, jonka
kyllä lukiessa huomaa.
Lähestulkoon jokainen
sivu on kirjoitettu
siistillä tekstauksel-
la, jota on ilo lu-
kea. Kuvituksena on
saman miehen piir-
tämiä hikisiä miehiä,
naisia ja eläimiä.
Ensimmäinen koottu nide
sisältää juttuja tutuista
aiheista kuten Ninja III -leffa,
lapsiin kohdistuva väkivalta eloku-
vissa, Lolo Ferrari, Ralph Bakshin
haastattelu, Bumfights-saasta,
Louise Brooks, Gimme Shelter-kon-
serttifilmi, Things-"elokuva", Deep
Throat/Linda Lovelace ja tuhatkunta
pornoelokuvaa. Vaikkei harrastaisi-
kaan ns. eroottisia taiteita, on
näistä samalla tavalla kiinnostavaa
lukea kuin muistakin ihmeellisistä
asioista mitä ihminen lajina tekee
itselleen ja toisille. Lopussa kä-
tevä asiahakemisto.

Cinema Sewer vol. 2 (2009) - numerot
13-16.

Tokasta kirjasta lähtien nämä kirjaset
sisältävät lehdet kokonaisuudessaan,
joten on turha etsiä nenäänsä pidem-
mältä loppuunmyytyjä irtonumeroita.
Tässä numerossa aiheina mm. Ramba-
sarjakuva, 70-luvun lyhytikäinen mut-
ta sitäkin nerokkaampi roller derby
-trendi, Ruotsin tylyimmän elokuvan
Thriller - en grym filmin
ohjaajan haastattelu, David
Hessin haastattelu, Manos, sar-
jakuviin pohjautuvat elokuvat,
ydintuhon jälkeistä maailmaa
kuvaavat elokuvat ja porno.
Porno porno porno.

Cinema Sewer vol. 3
(2011) - numerot
17-20.

Pornon lisäksi
käsittelyssä mm. Can-
non Filmsin parhaat roska-
elokuvat, kuten hippimusikaa-
li Apple, Ninja-trilogia,
ja kaikki Chuck Norrisin/
Charles Bronsonin eloku-
vat. Lifeforce on aika
hyvä muuten. Kiinnos-
tavimmasta päästä on
Bianca Trumpia käsittele-
vä artikkeli. Siinä missä
USA:ssa entiset pornotähdet tu-
levat uskoon tai kuolevat huumeisiin,
Bianca on valinnut uusnatsismin (eli
vähän molempia siis). Muuta luettavaa:
Roger Cormanin Filippiineillä kuvaamat
naisvankilaelokuvat (joista löytyy
muuten lisätietoa mainiosta Machete
Maidens Unleashed! -dokumenttieloku-
vasta), suositellaan ainakin Pam
Grierin ystäville.

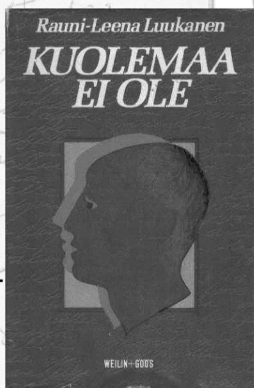
Cinema Sewer vol. 4 (2013) - numerot
21-23.

Neljäs jööti alkaa videovuokraamojen
kulta-ajan muistelulla, josta jatke-
taan Brian De Palman elokuvilla, Ted
Bundylla ja tositapahtumiin pohjautu-
villa kauhuelokuvilla (eikun ihan oi-

keasti!). Leffa-arvioissa mm. Teräs-soturi, Liftari, Olkikoirat ja Suuri hiljaisuus. Mukana myös pornoa.

Cinema Sewer vol. 5 (2015) - numerot 24-26.

Neukkuninjan ohjaajan haastattelu, Ginger Lynn, Tokyo Decadence, elokuvien parhaat helikopterirä-jähdykset, natsielokuvat, pornoteollisuudesta kertovat draamaelokuvat (junou, niinku Boogie Nights), Megaforce, Savage Streets, Gwendoline, Yor, Viva ja sivukaupalla runoja. Eikun pornoa siis. Näin niinkuin tiivistettynä, pääasiassa VHS:n kulta-aikana kasvaneelle heteromiehelle suunnattu julkaisu. Jos ei ole vhs tai hetero, voi silti vilkaista. (Anna Palá)

(ruots. Det Finns Endast Död)

Kalkkuna #1 & #2 (2015, 2016)

Camp, eksploitaatio, roska, Suomi-filmi. Näistä aineksista on hyvä tehdä zinejä ja hyvä että niitä zinejä tehdään. Jos ei malta vessassa lukea jollain kannettavalla älylaitteella Elitisti.netin foorumia, melkolailla samaan henkiseen suoritustilaan päästään Jyväskylän panoksella aikakaus- ja lifestylelehtien joukkoon. Kalkkuna on otettu hyvin vastaan, eikä suotta - sisältäähän lehti tissien lisäksi myös paljon kuvatekstejä. Ensimmäisessä numerossa esitellään genrenelikon merkkihenkilöistä Sirpa Lane, Leo Jokela ja Mikko Niskanen. Sirpa Lanesta oli tarkoitus Accidentinkin toimituksen kirjoittaa, mutta hyvä että asiantuntevampi taho ehti ensin. Jos nimi ei ole tuttu, niin Sirpan varmaankin tunnetuin tuotos Peto löytynee DVD:nä divarista kuin divarista parin euron hintaan. Sirpan elämästä ja elokuvista on Kalkkunassa yli 20 sivua pitkä artikkeli, joka ei juuri täydennystä kaivanne. Leo Jokela on allekirjoittaneella tuttu lähinnä Komisario Palmu -elokuvista ja Speden G. Pula-aho -sketseistä. Tästä huolimatta oli ilo lukea kymmenkunta sivua Leon edesottamuksia. Muutamien elokuva- ja kirja-arvioiden jälkeen lehden päättää Mikko Niskasta käsittelevä artikkeli, josta löytää uutta intoa katsoa suomalaista kurjuutta dvd:ltä, jos Kahdeksan surmanluotia on vaikka sen innon vienyt.

Kalkkunan tuhdin ykkösnumeron jälkeen ilmestyi tuhti kakkosnumero, jossa teemana on exploitaatio. Tisseistään tuttujen Dyanne Thornen ja Chesty Morganin tuotoksia käsittelevät artikkelit vievät helposti puolet lehden pituudesta, jonka perään esitellään toistakymmentä sivua natsielokuvien eroottista suuntausta. Yöportieeri, Salon Kitty, Gestapo's Last Orgy. Kelläpä ei näitä olisi metritolkulla Anttilan alelaarista kotiin kannettuna. Osa näistä oli valkoisen herrarodun nakuilua vuosia harrastaneelle nörtille uusia tuttavuuksia, tai sitten kyse on vain exploitaatiogenrelle ominaisesti joku niistä elokuvien viidestätoista toisiinsa liittymättömästä vaihtoehtonimestä. Arvioissa kehutaan Zombie Lakea, mutta tästä synnistä huolimatta elokuvista ja kirjoista on ilo lukea. Lisää törkyä, kiitos. Jos epäilyttää, onko tässä lehdessä mitään tolkkua, tolkuttomuuden voi varmistaa nettisivuilta:

www.elisanet.fi/juha.ruotsalainen/Kalkkuna/

- loppuunmyydyt numerot ovat kokonaisuudessaan selailtavana ja myynnistä olevista numeroista löytyy esikatseluversiot, joiden lihapitoisuutta on vähennetty. (Ser Schnell)

Make It Look Like an Accident esittää / förevisar: Ilosaarirock 2010 -raportti

Perjantai: Leikin kuskia puolikkaalle Aortaortalle ni aamu alko hyvin ruisleipäaamiaisella ja eikun nyssellä Hervantaan hakemaan autoa ja basistia. Herwoodissa vähän kahvia naamaan ja kitaristia hakemaan. Meidän piti lähteä Tampereelta joskus aamukympiltä liikkeelle, lähdettiin 11:30. Ajoin 15 kilometriä väärää tietä (Lahteen päin), kun en huomannut yhtä risteystä. Muuten meni ihan hyvin alkumatka, kuunneltiin Motörheadia luu ulkona ja aurinko paisto. Jämsän huoltoasemalta ostin Einin 20 Suosikkia -CD:n, jota ei pystytty kuuntelemaan kerralla kokonaan.

Pieksämäen jälkeen tuli viestiä toiselta autoporukalta, että tulkaa Varkauteen, auto palaa. Saatiin väärät ajo-ohjeet mut lopulta yhytettiin toinen driving group, jolta oli oikosulku sytyttänyt bensaletkun tuleen moottorista. Ehe ehe. Ajettiin korjaamolle, saatiin rasvari kyytiin ja ajettiin takas kaupan parkkikselle korjaamaan autoa. Sehän korjas sen ja sit vietiin kaveri takas korjaamolle. Nyt on kaikki hyvin. Paitti että joku (Sami) oli laskenu meidän autosta vänkärin puolen ikkunan, joka on rikki ja jota ei ois saanu laskea. No eihän se sit enää noussu ylös kun kerran se on sähköikkuna ja rikki. Ei haittaa, ajetaan Joensuuhun ikkuna auki sit, kun on kuitenkin kuuma. Koitettiin matkalla ja perillä purkaa ovea ja kiskoa ikkuna ylös väkisin, mut ei mitään jakoa tietenkään.

Sillä välin kun Aortaorta veti soundtsekkiä Töminän lavalla, mie teippasin jätesäkkiä backstagella auton ikkunaan ja koitin ajaa sen niin lähelle jotain Ramirentin parakkikoppia ettei kukaan mahdu siitä välistä murtautumaan sisään. Ei kyl oo kovin kummonen murtautuminen jos vaan repii jätesäkin irti ikkunasta. Missattiin autosekoilun takia Civil Abuse ja Death With A Dagger mut Aortat ehti soittamaan ajoissa ja ei hajonnu ku yks basso keikan aikana. Missattiin Kyret tarkoituksella, katottiin Selfish ja missattiin loput tarkoituksella.

Toisella klubilla käytiin kattomassa Eläin, mikä oli ihan hyvää jotain poppia mut en muista enää millaista. Meidän kolmikko meni selvinpäin nukkumaan koulumajoitukseen, loput lähti jonnekin hevonpersiiseen soittamaan punkkibileisiin jaloviinan ja viruvalgeen voimin. Risa auto jäi yöksi bäkkärille siihen missä se oli ollutkin.

Lauantai: Aamulla herättiin ennen ysiä ja lähdettiin kyselemään silmät ristissä korjaamoja. Eihän mikään autokorjaamo tietty oo auki lauantaina kun kaupungissa on kakskyt tuhatta festivaalivierasta autojen ja rahojen kanssa. Saatana. Koitetaan setviä puhelimella ja netillä ja paikallisten tiedoilla jotain ratkaisua, mut ei vaan ei. Oltiin niin säälittäviä että saatiin lupa antaa auton olla samassa paikassa koko viikonlopun.

Kuunneltiin festarialueen ulkopuolelta kun Viikate soitti kaks Mana Manan biisiä ja mentiin kattomaan jotain paikallista rokkibändiä (Mullets'n'Bullets) rekkalavalle. Radiopuhelimet, helvetin kova. Streak And The Ravenin piti olla jotain Morricone-post-rockia, oli Coldplayta. Joku kanteli päänsä päällä ilmaista mammografiaa tarjoavaa pahvikylttiä. JK huomautti yhdys sana virheestä ja AK toivotti pojat Keiteleelle. Reggae-rannassa hipit bailas levynpyörittäjän dancehallin ja tissipersepimppi-välispiikkien tahtiin.

"Mikä on vialla, kun sama läppä on maaseudun huoltoasemalla sovinistista paskaa, mutta rastahipin kemuissa tosi retee kesämeininki? -- AK”

Miss Saana And The Missionariesin piti olla soulia, oli Ultra Brata. Todettiin että Radiopuhelimilla oli mustempi groove ja mentiin johonkin syömään tai lojumaan. JK koitti myydä jollekin jätkälle yhden Accidentin, tää teki jonnekaukot eli selas koko lehden huolellisesti läpi ja kerto ettei halua maksaa siitä mitään mutta muuten kelpais. Micragirls, helvetin kova. Parhaat tytöt näissä kemuissa. Oispa joka ilta Micra-ilta. Katatonia plääh, Ville Leinonen plääh, festariruoka plääh. Kumikameli soitti vanhat kakoilubiisitkin Kotiteollisuus-otteella, plääh. Tarot veti balladia, plääh. Irtopisteitä kyllä bändille siitä, että välispiikissä vittuiltiin kesämiehille ja humalaisille pidemmän kaavan mukaan, saatto kyl mennä yleisöltä vähän ohi.

Toisen Vaihtoehdon Arto yritti tarjota kahdelle streittarille valkoviiniä. Absoluuttinen Nollapiste... no joo, hyvältä kuulosti viereiselle nurmikonkaistaleelle, ei ees yritetty tunkea ihmismeren sekaan. En muista tuliko Pyhä Nynny, ois kyllä saanu tulla vaikka parina eri versiona. Jotkut lähti jonnekin, minä lähdin kuuntelemaan I Was A Teenage Satan Worshipperia pikkulavalle. Pari kolme biisiä ihan kivaa Primal Screamia, se joku teknisistä ongelmista kärsiny biisi oli ehkä paras, kun oli pelkkä laulu, syna ja rummut. Tehkää seuraavaksi tolla reseptillä jotain Suicide-pörinää.

Ismo Alanko oli vähän plääh paitsi sitten kun tuli On mulla unelma Ministry-kompilla. Vähän toivottiin sellaista 20 minuutin täyttä freakoutia, mut oli toikin ihan hyvä. Unkle ois kiinnostanut, mutta ihmisiä oli ihan helvetisti liikaa ja musa ei ollu tarpeeksi Hawkwindia Sepolle tai tarpeeksi Massive Attackia JK:lle. Bad Religion oli ihan hyvä, mut eivät soittaneet Ten in 2010:iä, joka varoittelee ylikansoituksen vaaroista tulevaisuudessa (tarkemmin vuodessa 2010). Lippatukat ja kesämiehet joras täysillä 21st Century Digital Boyta ja Punk Rock Songia, voi vitalis. Ilotulitus tuntu vähän liioittelulta. Takas koulumajoitukseen nukkumaan jäätelökaupan kautta.

Sunnuntai: Euron kahvit naamaan toistamiseen ja takas apinatarhaan. Ei jaksettu tehdä muuta kuin lojua ja näin jälkikäteen ainakin allekirjoittanutta harmittaa 100-0 ettei käyty katsomassa Mannan keikkaa. G-Oddin piti olla festariesitteen mukaan jotain spacerockia, mut ei ollut. Laiska räppäri, ihan liian vähän piupiu-synaa ja löysä ei kovinkaan fat beat, hyissaatana. Lapko oli ihan just sitä mitä odotettiinkin, eli ei käyty sitäkään katsomassa.

Black Sabbath: Geezer, Tony, Burt ja Ozzy

Kateltiin ku sorsat ui joessa johon hipit kuseksi punkkikukkulalta. Ricky-Tick-jazz-orkesteri ihan ok, Insomnium-hevibändi very generic modern Tuska erikoishousu radio friendly extreme metal, hohhoijaa. Otettais Pestilence tai joku toinen varsilenkkarihevi ihan milloin vaan tilalle. Pojat läks johonkin tekemään jotain ja mie menin kuuntelemaan Jenni Vartiaista. Hyvä keikka, kanssaihmisten junttius tuli esille eessä seisoneen kamerajätkän "otan tästä vaivihkaa kuvia tyttöjen takapuolista" ja jonkun "näytä tissit"-pahvikyltin avulla. Ei kamalasti paljon parempi meno ollut kyllä järjestöteltoillakaan jossa festarivieraat kävivät erikseen nauresKelmassa SETA:n teltalle. Kiitti vaan homot ku ootte homoja, öhöhöhö.

Hyvissä ajoin katsomaan hippirantaan serbialaista mustalaistorvimusiikkia (Marko Markovic Orkestar, Boban oli jääny johonkin). Puolentoista biisin jälkeen AK soitti ja käski tekemään jotain tyhmää autolle koska mulla oli ainoat avaimet taskussa.

No eikun auton kautta takaisin mut siihen mennessä hippilavan läheisyyteen oli kertynyt jo 3000 paidatonta kesämiestä, jäätiin suosiolla välimatkan päähän kuuntelemaan. Joku Undergroundin soundtrackilla ollut biisi tuli, hyvä.

Ultra Bra

Eppu Normaalia katsomassa oli varmaan kaikki festarivieraat, ei oltu niin tyhmiä että oltais yritetty sinne ihmismereen. Viitisen biisiä löysää yleisönkosiskelua, sitten riitti. Syötiin eväsleipiä varjossa ja mietittiin minkä takia Rytmihäiriö ei lopettanut Saatana on herran jälkeen suosiolla. Circle oli helvetin kova, paras lavashow sitten edellisen Circlen keikan. Hevarit kävelivät pois psykedelian aikana, hipit hevin aikana ja punkkarit hymyili sen Sweetheartin jätkän laulamien kahden punkkivedon aikana. Hattu pois ja aplodit.

No Shame veti takuuvarmasti ja Sampsa haukku Valion maitopropagandaa välispiikissä, hyvä. Pekan Iron Maiden -paitavalinta hämmensi (Ed Hunter, mitähö). Amorphiksen hippi örisi Xysma-paita päällä erikoismikkiin, joo-o. Nälkä voitti eikä käyty katsomassa Dj Shadowta tai My Bloody Joensuuta. Ihan hyvältä kuulostivat molemmat varmaan. Minä en kyllä Dj Spookyn ja Kid Koalan "keikkojen" jälkeen jaksa innostua Dj sitäsuntätä -keikoista, paitsi Dj Krush ois joskus kiva. AK ehti vielä ennen viimeistä bändiä vertailemaan jonkun toisen jätkän kanssa Charles Manson -paitoja.

Faith No More veti hyvin, liekö uutta levyä tulossa. Eivät soittaneet Schutzenfestiä. Mike Pattonin melodica ja festarilampaiden kritisointi hyväjes. Seppo lähti kolmen ja puolen biisin jälkeen autoon pelaamaan sudokua, AK ja JK jakso vielä parin tappelun ja yhden vuvuzuelan puhaltelijan verran ennen kuin lähtivät autoon tekemään lähtöä. Vielä parit iloiset veikot kyytiin ja sitten jotenkin pois heti pois täältä saatana.

Kiitos Sue-lavan väelle autosympatiasta, kahvista ja eväsbanaaneista. Jaksoin ajaa samoilla silmillä Varkauteen saakka, sit piti nukkua takapenkillä spurgurukousasennossa puoli tuntia viiva kolme varttia kun ei enää nähnyt pimeässä paskaisesta ikkunasta mitään. Seppo tuuras ratissa. Kuskin vaihto jossain Varkauden ja Jyväskylän välissä takas ja sit yhden tankkauksen kautta suoraan Tampereelle. Mie oon huono yökuski kun väsymystä enemmän rassaa se ettei nää yhtään mitään saatana, mut hengissä selvittiin.

Vähän söi kyllä miestä se rikkinäinen ikkuna, josta puski viima koko matkan sisään vaikka miten pelkääjän paikalla istuis basisti pitämässä makuupussia ikkunan eessä. Tuomas juna-asemalle, lähtikö se nyt sit töihin siitä suoraan, hullu mies. JK kotiin nukkumaan ja loput kolme ties minne. Neljä tuntia unta ja kakkimisen kautta tietokoneelle nörttäämään. Tän oon nyt kirjoittanut n. tunnissa Ilosaariviikonlopun jälkeisenä maanantaina ja kohta meen hakemaan kaupasta jotain rasvaista ruokaa ja sitten painun takas nukkumaan. Että näin. En tiiä onko auto viety jo huoltoon. Joskus taas uudestaan. Kiitos ja anteeksi. Kaikki matkassa olleet zinet myytiin ja rahat käytettiin Levy-Eskoihin. (If you go to Z'ha'dum, you will die)

Aortaorta: Seppo (takana), Sami ja Aki (etualalla)

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT BISTRO PRESENTS

AMI ARVOLA:
s/t LP

RAMI RANTA:
ITKULIINA LP

TANTOR:
DEMO II
1994 TAPE

VIHARIKOS:
7 TRACK E.P.

HOURE / DOOM SPLIT LP
“HARDCORELLA, ONKO
PUNK KOTONA?” GATEFOLD

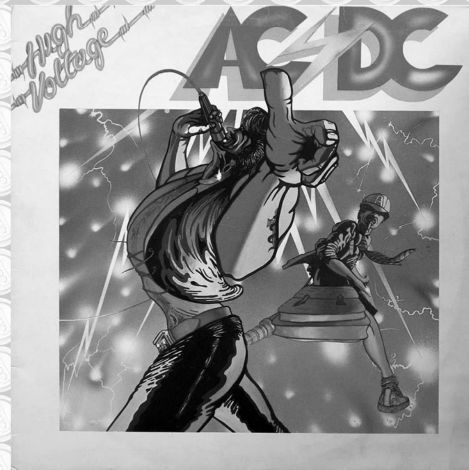
VARIOUS ARTISTS: 5 WAY SPLIT
GRINDCORE & MINCE SPLIT EP

KIERRÄTYS:
DISCOGRAPHY
TAPE C-15

MAYHEM: PERUTTU
LIVE CD+2DVD

AC/DC: HIGH VOLTAGE LP

CATTLE DECAPITATION:
SALAD DAYS 7” &
COFFEE TABLE BOOK

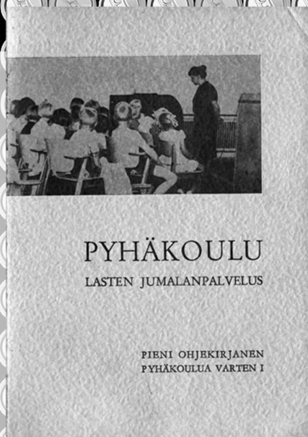
LÖRSSON
PLAYS DE-
TESTATION
VHS+DVD
LTD ED.
2 ERI
KANTTA!

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT DISTRO PREESENS

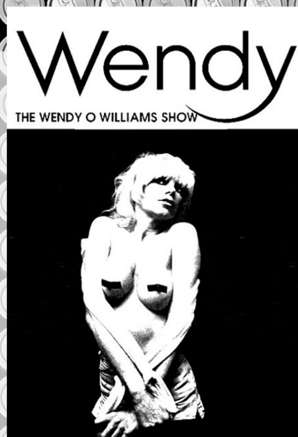

IRON MONKEY

Brand Beer 666pack

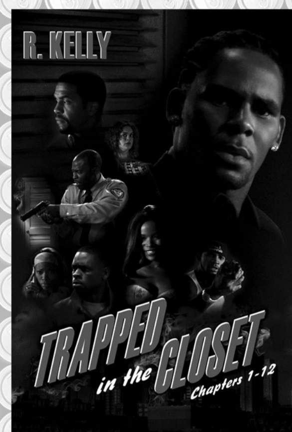
PYHÄKOULU: DISCOGRAFIA JA KÄYTÄNTÖ C-90

WENDY O WILLIAMS: THE WENDY SHOW BETAMAX JA CED

OZZY OSBOURNE: MAKE A JAZZ NOISE HERE LP

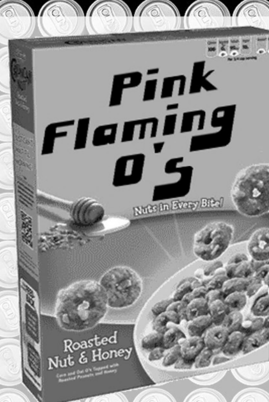

R. KELLY: TRAPPED IN THE CLOSET KAUSI 1

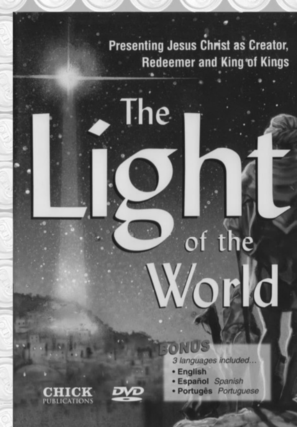

JAKELU: DRAGULA RECORDS, TAMPERE

SOITA JA VARAA: .:93:. NMT/FAX

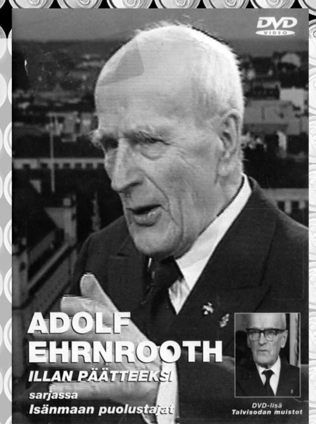

PINK FLAMING O'S PÄHKINÄ-HUNAJAMUROT

THE LIGHT OF THE WORLD DVD CHICK-TRAKTAA-TIT IN MOTION

KIELET: ESPANJA, PORTUGALI JA AMERIKKA

ILLAN PÄÄT-TEEKSI: ADOLF EHRNROOTH DVD HAASTATTELIJA TIMO T.A. MIKKONEN

TREE STAND SAFETY VHS HULVATON KOME-DIA USA:STA!

George Pavlou: Underworld (1985)

Clive Barkerin käsikirjoittama Underworld (tunnetaan myös Transmutationsina, suomi-VHS:n nimi on Angel Death - Valkoinen Lumi) ei todellakaan ole siitä parhaasta päästä Barkerin tuotoksista. Joku kahjo tiedemies tekee uutta huumetta, joka muuttaa käyttäjänsä yhtä lukuun ottamatta viemärimutanteiksi. Ainoa aineen vaikutuksille immuuni ihminen on miljonäärien bordellissa työskentelevä Nicole, jonka mutantit kaappaavat. Bordellia / huumekauppaa hallinnoiva gangsteri palkkaa Nicolen entisen henkivartijan etsimään tätä. Tehtävään valittu häiskä on ryhtynyt kaidalle tielle ja vaatii melkoista suostuttelua, ennen kuin ottaa tehtävän vastaan.

yksin kuutamolla seison raunioilla

Tämän jälkeen juostaan ees taas ja vihjaillaan huumeen antavista telepaattisista kyvyistä Scannersin malliin, mutta kaikki mielenkiintoiset juonenkäänteet jäävät vihjailun tasolle. Tiukka yhden tähden ajanhaaskuu, joka tuli katsottua vain Barkerin osallisuuden vuoksi. VHS:n kansissa leffaa verrataan useampaan otteeseen Kellopeli Appelsiiniin ja takakannessa on pari action-kuvaa, jotka eivät ole tästä elokuvasta (räjähtävä rekka putoaa jyrkänteeltä ja joku kiipeää jonkin sortin tankin päältä helikopterin kyytiin).

Underworld-niminen englantilainen teknobändi on jostain syystä ottanut nimensä tästä leffasta. Bändi on tuttu varmaan kaikille Trainspottingin nähneille.

(I.P. Daily)

Vamppyyriritari (Castle Video VHS 1987, Vampire Knights)

Vamppyyriritari on Fright Nightin ja Lost Boysin vanavedessä matkustava vamppyyri-"komedia", joka on yksi teknisesti huonoimpia koskaan näkemiäni elokuvia. Illan pitkä elokuva alkaa nenää kaivavalla juntilla nörtillä, joka istuu sohvalla ja katsoo televiisorista Nosferatua. Välillä pääjannu puhuu irtopäille. Ohjelmassa seuraa lisää käppää läppää, kun tv-ohjelman juontaja sössöttää jotain typerää vamppyyriritareista.

Seuraavaksi pistetään pystyyn kotibileet, jonne kutsutuilla miehillä on kautta linjan takatukka, eli tsekkiletti, eli mulletti eli lätkäletti eli jaromirjagr. Sen lisäksi, että vamppyri on suomennettu vamppyyri, joku tyyppi puhuu viikonlopusta anoppilassa ja sekin on suomennettu väärin (Weekend at the insane-laws). About tässä kohtaa elokuvaa katsova alkaa voida fyysisesti pahoin videokasetin huonon

Underworld (1985-British) **C-100m.** ★★½ D: George Pavlou. Denholm Elliott, Steven Berkoff, Larry Lamb, Miranda Richardson, Art Malik, Nicola Cowper, Ingrid Pitt. Fair thriller about mutants who live underground and who kidnap pretty hooker Cowper in order to obtain from Dr. Elliott the drug that will keep them alive. Retired gunman Lamb is hired by gang boss Berkoff to rescue her. Video title: TRANSMUTATIONS. [R]▼

laadun vuoksi. Kuva on niin punainen, että valkoihoinen mimmi näyttää ihan Pam Grierilta. Kuva näyttää ihan hiton kamalalta. Vampire Nutsin eikun Knightsin kämppiksillä on valkoinen rape van, jolla he lähtevät hakemaan lisää juotavaa tai jotain muuta tyhmää kotibileitä varten. Taivaalla paistaa täysikuu, joka on Terry Gilliamin lehdestä leikkaama. Rape van poimii kyytiinsä liftarin, joka istuu Hiacen takaosassa. Kaikki Hiacen takaosassa paljaalla lattialla istuneet tietävät, että siellä heiluu holtittomasti ees taas kurveissa ja näin käy liftarille (joka muuten on joku vamppyyri) - se lentää auton takaovesta pitkin pihaa ekoissa liikennevaloissa.

Juttu jatkuu kotibileissä, jossa kolmekymppiset opiskelijapoitsut vitsailevat 16-vuotiaiden tyttöjen panemisesta paksuiksi. Hyh hyh. Chroniclen ohjaajalta näyttävä elokuvasnobi sanoo kavereilleen, ettei halua leffaansa alastomia naisia ja kuvan poikki kävelee Kummeli Stories –tyylisesti tissit. Heko heko vaan sullekin. Bileisiin saapuu vamppyyreja, joilla on transuperuukit päässään. Tämä innoittaa jonkun bilejunteista koskemaan vamppyyrin takalistoon, joka johtaa vamppyyrin pieruilmeeseen ja kourijamiehen käden syttymiseen ilmiliekkeihin. Fiskemannen död. Joku käyttää termiä "kuppa-kaisa" ja joku muu sanoo "I'd rather watch a Linda Blair movie." No niin mekin, saatana. Savage Streets pyörimään ja vähän vikkelään kun vielä näkyy jotain muuta kuin punaista. Bileiden äänentoisto on telkkarin päällä istuva mankka, ei onnistuisi enää nykyajan litteillä näytöillä. Kissatkaan ei mahdu makaamaan telkkarin päällä.

Seuraa vähän Elviran käppähuumoria ilman pisaraakaan Cassandra Petersonin karismaa. Eli vähän niin kuin Rich Evans on joskus sanonut, huono komedia ei naurata vaan poistaa sen vähänkin ilon joka ihmisessä on jäljellä. Vamppyyrineitsyistä ja kaulan imppaamisesta puhutaan, onko tämä Twilight? Joku kovista panomiesjätkistä päättää tässä kohtaa laittaa housujen sepaluksesta roikkumaan dildon, jota jonkun pitäisi vissiin imeskellä. Hetken luulen katsovani käräslätkän läpi elokuvaa Boys Don't Cry, mutta kyllä minua vähän tämän elokuvan huonous itkettää. Vamppyyreja vedetään turpaan kaksin käsin, mitään hauskaa tai jännittävää ei tapahdu. Joku nörttimimmi ilmestyy jostain nörttipäähenkilön mielitietyksi ja paljastuu, että se soittaa trumpettia. Tämä on riittävä syy rakastua, joten päähenkilö rakastuu.

Kovisjätkä lyö kaljapullon rikki otsaa vasten ja toisin kuin Sörsselssönsin Kouvolan keikalla, verta ei tule valtoimenaan kouvoloidin otsasta, mutta tytöt tykkää silti kovisjätkästä. Vamppyyrinmetsästyksessä voi käyttää kaulakortsuna sellaista niskatukivempelettä. Nauha vähän hyppii tässä kohtaa, eli kohta varmaan tulee tissit ruutuun.

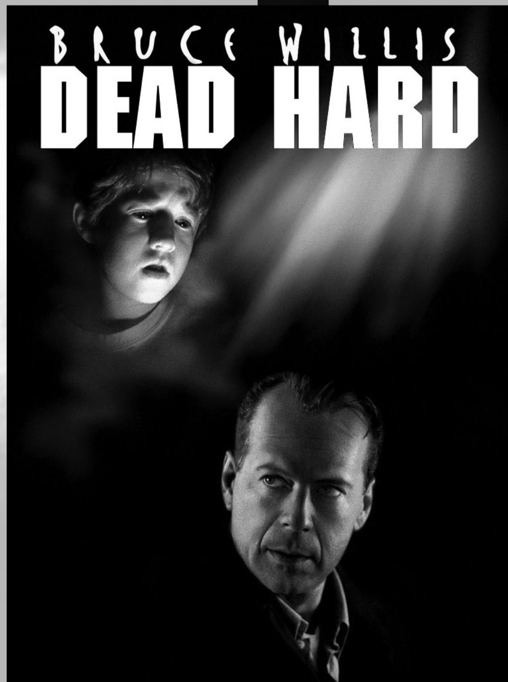
Tissejä ei tullut ruutuun. Sikäli metkaa että kun kohtaus siirtyy kylppäriin, suihkussa näkyy roikkuvan peräruiskesetti, eli ilmeisesti jos-

Kaikki on ihan hiton punaista ihan koko ajan

HEI, BEIBI, MIKSI SINULLA ON NIIN TERÄVÄT HAMPAAT?
VAMPPYYRIRITARI
VAMPIRE KNIGHTS
...WHAT 'GETTING NECK' IS ALL ABOUT!

sain pornoleffan lavasteissa on tämäkin vamppyyrisikailu kuvattu. Kovisjätkä pitää sähkökitarabreikin ja onnistuu saamaan kitarasta ulos Casion sähköurkujen ääniä. Sekavaa sekoilua tapahtuu aina vaan lisää, joku jätkä jää jumiin koiranluukkuun eikä siitä sen enempää. Voisko tää loppua vaan pian? Ai nyt se loppu. Nörteistä tuli pariskunta ja ne soittavat yhdessä trumpettia. Elokuvan budjetti oli alle nolla dollaria ja sen kyllä huomaa. Painu helvettiin, vamppyyriritari.
(Kalk, Schmutz & Urinstein)

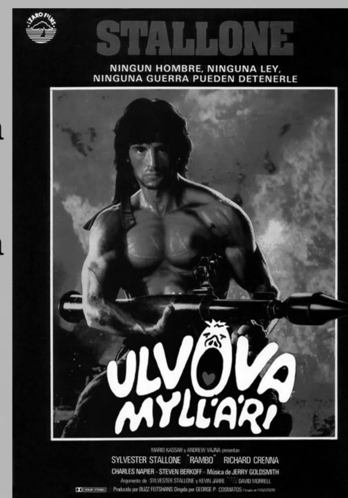
Die Hard 5 (A Good Day to Die Hard, 2013)

Die Hard 4:n sain vielä jotenkuten katsottua loppuun asti, kirosanojen K-12-sensuroinnista ja kung fu -hakkereista huolimatta. Mutta Die Hard 5.. on Die Hard 5. John McClane, kuolematon superpoliisi (tuttu mm. Terence Hillin Superkyttä-leffasta) on täällä taas. John McClanen poika, en muista nimeä, on vangittu Venäjällä. John McClane ei tiedä syytä, mutta ottaa ensimmäisen lennon Venäjälle. John McClane saapuu Venäjälle, joutuu taksissa liikenneruuhkaan ja näkee miten poikansa pakenee vankilasta tms. John McClane astuu poikansa ohjaaman ylinopeutta kaahaavan rekan eteen, kuolematon kun on. Rekka pysähtyy viime hetkellä ja John McClane kipuaa kyytiin. Seuraa typerää sanailua, typerä ammuskelukohtaus ja typerä kerrostalosta hyppääminen. John McClanea ei satu, koska John McClane on kuolematon. En muista, sattuuko junioriin.

Seuraavaksi John McClane murtautuu mafiayökerhon parkkipaikalla autoihin, kunnes löytyy tsetseenien konekivääreillä lastattu itämersu. John McClane ajaa poikineen pitkin Uralia, en muista minne. Samaan aikaan pahikset saapuvat Tsernobyliin. Tsernobyliin - ei siis Pripjatiin. Tsernobyliin, eli juuri siihen itse ydinvoimalaan. Tsernobyliin, jonka lähistöllä ihmiset eivät voi asua ainakaan 150 vuoteen. Pahikset pyörivät ympyrää iPadin kanssa, kunnes iPadin säteilysovellus 3.0 Lite näyttää sen kohdan Tsernobylissä, jossa ei ole säteilyä lainkaan ja pahikset voivat ottaa säteilysuojapukunsa pois. Toistan, pahikset ottavat Tsernobylissä säteilysuojavaatteet päältään ja se on niiden mielestä ihan hyvä juttu.

Tämän pidemmälle en ole elokuvaa katsonut, koska en vain kyennyt istumaan paikallani enää sekuntiakaan sen jälkeen, kun pahikset OTTIVAT SÄTEILYSUOJAPUVUN POIS PÄÄLTÄÄN TSERNOBYLISSÄ. Oletan elokuvan jatkuvan jotenkin näin: kuolematon John McClane saapuu Tsernobyliin lumisateessa t-paitasillaan euroopanbiisonin eli visentin selässä, ampuu aurinkolasit päässään pahiksia kahdella käsissään pitämällä Black Hawk -helikopterilla ja Tsernobyl räjähtää kerien aurinkoon. John Woo seisoo metsänlaidassa ja vetää narusta, joka päästää satapäin valkoisia kyyhkyjä vapauteen suurista timanttipäällysteisistä laatikoista. Sienipilvi sytyttää John McClanen kevytsavukkeen ja John McClane ajaa violetilla avoautolla kotiinsa keltaiset Ray-Banit päässään. Lopputekstien ajan soi kristillistä metalcorea. Teräsmies laskeutuu taivaasta Pee-Ween polkupyörän selässä ja suutelee John McClanea huulille. Auringon tilalla taivaanrannassa on stydit buutsit.

Katso myös: Tampereen Kesäteatterin musikaaliversio Vuonna Die Hard.
(Nena Bettencourt)

HAKARISTI MYY

Jos Suomessa haluaa taata sotaelokuvansa myynnin, siihen kannattaa laittaa kanteen yksi tai useampi hakaristi. En tiedä, onko tähän syy suomalaisten kiihko natseja kohtaan vai tehokas keino viestiä, mitä sotaa ollaan sotimassa. Tämä voi myös tietenkin olla jotain salaista Tom of Finland -tyylistä uniformufetissiäni, joka ajaa ostamaan elokuvia natseista. Niillä oli parhaat uniformut, sano Andrew Eldritch.

Esitän tässä nyt muutamia esimerkkejä omasta elokuvahyllystäni:

The Fallen – Sodan kasvot DVD

Sotadraama vuodelta 2003. Brittiläisessä DVD:ssä ei ole kannessa yhtään hakaristia, mutta sekä suomalaisessa että ruotsalaisessa DVD:ssä kanteen on lisätty n. kolmanneksen kansipinta-alasta peittävä hakaristilippu.

Aamen – Lopullinen ratkaisu DVD

Sotadraama vuodelta 2002. Yksi painos julkaistu Suomessa nimellä Aamen, kannessa joku kirkon ikkuna. Joku toinen painos nimellä Lopullinen Ratkaisu, kannessa keskitysleiri tai Kouvolan juna-asema.

Lore DVD

Sotadraama vuodelta 2012. Ruotsalaisessa DVD:ssä hakaristi taustalla pienellä, suomalaisessa DVD:ssä muuten sama kansi, mutta Kolmannen valtakunnan lippu on isompi paremmalla kontrastilla. Paljonkohan graafikolle maksetaan siitä, että nostaa hakaristin kontrastia ja zoomaa sitä lähemmäs?

Naarasnatsit DVD

Natsi-exploitaatiota vuodelta 1973. Saksalaisessa blu-rayssa kannessa ei mitään kiinnostavaa tai kiihottavaa.

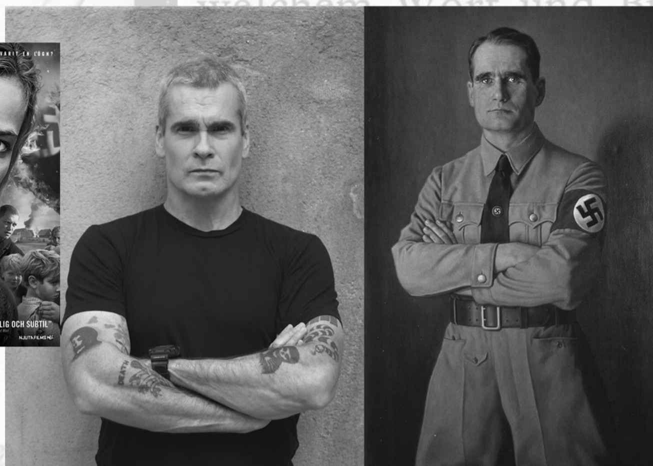

Suomalaisessa DVD:ssä tissejä (kiinnostaa) ja hakaristejä (kiihottaa).

(Vetypummi)

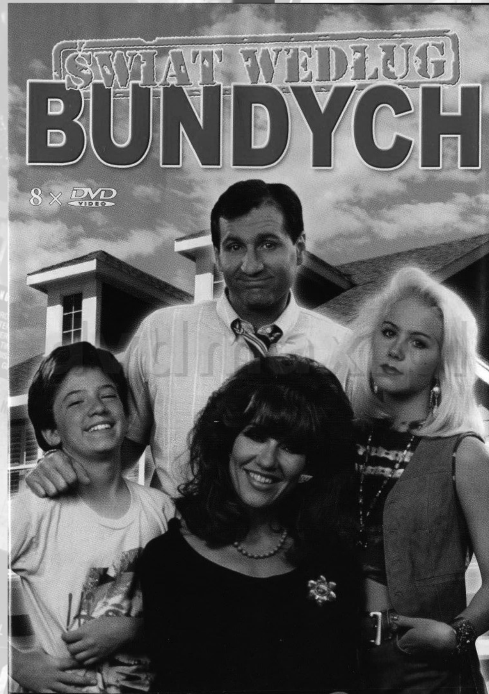
on tietokirjailija ja uuteen mediaan erikoistunut tutkija. Hän on käyttänyt Internetiä vuodesta 1987 alkaen.

HIGH ALLSTARS
pe 4.9. & la 5.9.
REMIX
pe 11.9. & la 12.9.
JOKU PAIKALLINEN BÄNDI
pe 18.9. & la 19.9.

Świat według Bundych (Married With Children, Stany Zjednoczone Ameryki)

Silloin kun antennitelevisiossa oli vielä kolme kanavaa (ja rikkaiden perheiden kersoilla kaapelissa PTV, jolta tuli Star Trek TNG), meidän isä osti jostain Salon Radio Laxel-lilta lautasantennin, jolta piti nähdä kaikenlaisia taivaskanavia (ei niitä hyviä kumminkaan). Sille tietenkin myytiin siihen ensin väärä mikropää, eli länsi-eurooppalaisten kanavien sijaan sieltä näkyikin vain jotain puolalaisia ja ruotsalaisia kanavia. Puolalaisilta kanavilta tuli Pulmusia puolaksi dubattuna (eli Polskisia) ja joltain ruotsalaiselta tv7:lta tuli kerran käppäinen kauhuleffa, josta en muista muuta kuin rautalankahenkareista tehtyjen luurankozombieiden huojumisen jotain sairaalan käytävää pitkin. Jossain kohtaa isäukko sai sitten sen oikean kapineen antenniin ja tv-kanavat vaihtuivat saksalaisiin yms. Vivalta tuli öisin musiikkivideoita joissa oli tissejä ja CNBC Europelta talousohjelmien välissä Profiler jossa oli kuulemma Traci Lordskin mukana, mutten mä kyllä sitä ikinä nähny siinä. (Jorma Von Kale)

Bad Taste

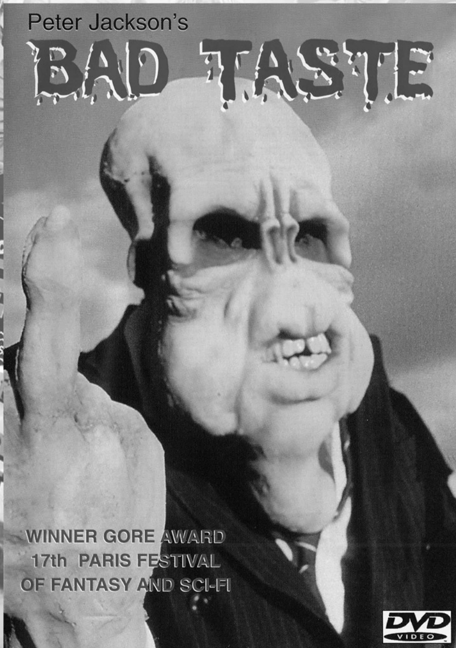
Jostain kumman syystä Make it Look Like an Accidentin suuresta leffanumerosta oli lähestulkoon kokonaan sivuutettu Bad Taste. Ja jostain vielä käsittämättömämmästä syystä olin itse jättänyt leffan katsomatta, vaikka löysin sen VHS-nauhana eräältä kirpputorilta jo pari vuotta sitten. Katsomishetkellä kämänen VHS-nauhurini tosin nielaisi nauhan, eikä suostunut palauttamaan sitä. Roudaisin kyseisen aparaatin kierrätyskeskukseen, ellen haluaisi sisällä olevaa nauhaa ensin takaisin. Homman teki kimurantimmaksi sekin, ettei vehje suostunut reagoimaan mihinkään antamaani komentoon, eli en saanut nauhaa edes pysäytettyä tai kelattua. Kaiken lisäksi ensimmäisen kymmenen minuutin aikana kuului vain ääni, mutta kuvaa ei näkynyt, enkä sattuneesta syystä voinut kelata nauhaa enää alkuunkaan. No, yleensähän leffat katsotaankin yhdellä istumalla, mutta nyt alkoi ahdistamaan kusi- ja paskataukojen mahdollisuus.

Juonenhan tuntevat jo kaikki, mutta kertaus on opintojen äiti. Kaihoron kylän asukkaat katoavat mystisesti, ja paikalle lähetetään Pojat-ramopunk bändi selvittelemään tilannetta. Käykin ilmi, että ulkoavaruuden ökkömönkiäiset ovat päättäneet testata Kaihoron asukkaita hampurilaisten raaka-aineena, ja myöhemmin karun kohtalon kokisivat myös muut maan asukkaat. Tämähän ei tietenkään käy päinsä, vaan olioiden suunnitelmat on pantava (sinänsä loogisesti) läskiksi. Aseet laulavat, moottorisaha pärisee ja veri roiskuu.

Teknisesti leffa on täyttä kuraa. En tiedä, miten paljon madonsyömä kasetti vaikuttaa asiaan, mutta kuvanlaatu on aivan karmea ja kamerakin heiluu kuin hullun kyrpä. Erikoistehosteet ovat törkeän huonoja, varsinkin hurmeella mässäily. Hitto, jopa mansikkahillo

olisi uskottavampaa verta kuin leffassa käytetty vatkuli. No, esimerkiksi aivot ovat kuulemma raakaa kanalihaa, että kekseliäisyyttä ei tekijätiimiltä puuttunut. Leffasta huomaa, että se on tehty Uudessa Seelannissa, siitä osoituksena räjähtävä lammas. Aivoton lahtaaminen ei ole koskaan ollut näin viihdyttävää! Ruumiita syntyy jatkuvalla syötöllä, alienit hajoavat erittäin herkästi eikä realismia ole turhia mietitty. Aseista loppuvat kuditkin vain jos juoni sitä edellyttää, ja leffasta päätellen kannattaa nököttää avoimella paikalla, jos ei tiedä mistä piilosta ammutaan kohti.

Ohjaajana ja suurimpana visionäärinä puuhasteli siis eräskin Peter Jackson, joka on sittemmin tullut tutuksi satusetänä. Sehän on selvää, etteivät mitkään Lord of the Rings –filmatisoinnit vedä vertoja miehen roolisuorituksille Bad Tastessa, joita leffassa on siis kaksin kappalein. Jackson tekee mieleenpainuvan roolin muista, värittömistä hahmoista erottuvana, tärähtäneenä Derekinä. Derek on lisäksi ainoa hahmo, joka laukoo kuolemattomia

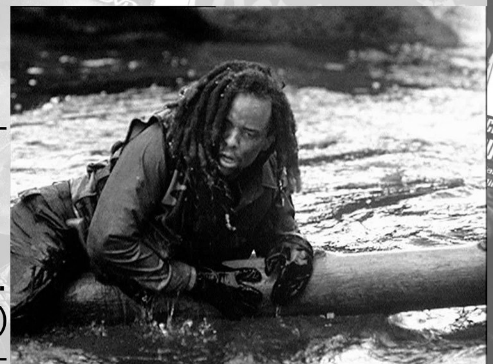

one-linereita.

Leffasta näkee suoraan, mitä leffoja Jackson on nuorempana katsellut. Erinäiset zombieleffat, Texas Chainsaw Massacre ja italogoreleffat ovat ilmeisimpiä vaikutteita, mutta eräästä kohtauksesta päätellen myös The Shining on nähty. Jackson on väläytellyt pari kertaa mahdollisuutta jatko-osiin, mutta toistaiseksi mitään ei ole syntynyt. Leffan opetus? Go vegan!
(Jouni Parkku)

Aseeton Saalis
VHS (Surviving the Game 1994)

Jos ette tienneet vielä, niin Ice-T oli 90-luvulla tosi kova jätkä. Ice-T on Johnny Mnemonicissa tosi kova jätkä. Ice-T on New Jack Cityssa tosi kova jätkä. Ice-T on varmaan ollut ihan muuten vaan tosi kova jätkä. Ja kuten kovat jätkät tuppaavat tekemään, myös Ice-T näytteli elokuvassa, jossa rikkaat psykopaatit (mm. Rutger Hauer) vievät koditoman miehen syrjäiseen metsämökkiin ja hyvin nukutun yön jälkeen ajavat ukon ulos hankeen koska reissun tavoitteena ei ole metsästää peuroja kodinton eräopas apunaan vaan... PSYKOPAATTIMETSÄSTÄJÄT AIKOVAT METSÄSTÄÄ IHMISIÄ! Oh noes!

Ei se mitään, Ice-T on tosi kova jätkä, joten ei kulu kauaakaan aikaa kunnes Ice-T on tappanut yksi kerrallaan Rutgeria lukuun ottamatta kaikki metsästäjät ja ollaan palattu sivistyksen pariin. Ice-T motittaa Rutgerin johonkin tunneliin ja päättää olla ampumatta Rutgeria. Ice-T viskaa pyssyn maahan ja kääntää selkänsä Rutgerille, joka on vuodattanut kyynelsilmin anteeksipyyntönsä. No Rutgeri ei olekaan mikään turha jätkä, vaan hän noukkii pistoolin maasta ja tähtää Ice-T:tä selkään. Harmi vaan, että Ice-T meni työntämään jotain roskia pistoolin piippuun, joten koko paska räjähtää Rutgerin naamalle ja leffa loppuu siihen. Jumaliste, miten kova leffa.

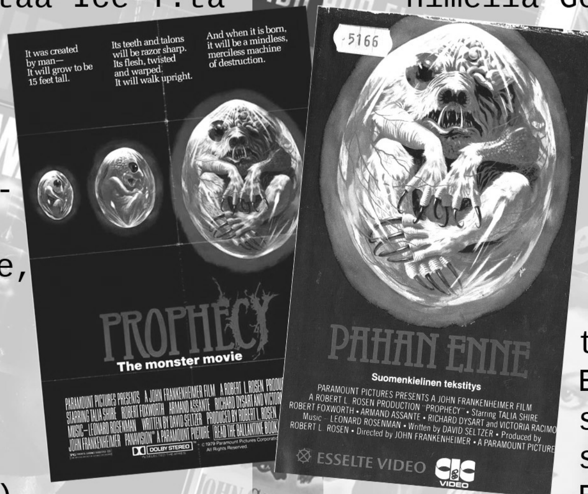

This ain't no fuckin' joke, This shit is real to me, I'm Ice-T, O.G. (Sick of Sick of It All)

Prophecy: Pahan Enne / Paholaisarmeija

Jos haluaa, että moniosaisen elokuvasarjan eri osat löytävät katsojansa, ensimmäinen asia mikä kannattaa varmistaa on se, että elokuvat ovat nimetty keskenään edes jotenkin järkevästi. Tästä on hyvä tilaisuus rakentaa aasinsilta Pahan Enne –elokuviin, joita on kutsuttu suomalaisissa kotivideojulkaisuissa vähän millä nimellä hyvänsä.

Vuonna 1979 julkaistiin elokuva Prophecy, joka kertoo ympäristömyrkkyjen luomasta mutanttikarhusta joka terrorisoi luonnonsuojelualuetta. Suomessa tämän elokuvan nimeksi tuli Pahan Enne.

Vuonna 1995 julkaistiin elokuva Prophecy, joka kertoo Taivaasta karkaavista enkeleistä, jotka valitsevat puoliaan tulevan taivaallisen sisällissodan myrskypilvien kerääntyessä taivaalle (tirsk). Joissain Euroopan maissa tämä elokuva julkaistiin nimellä God’s Army ja Suomessa nimellä Paholaisarmeija.

Vuonna 1998 julkaistiin jälkimmäisen Prophecyn jatko-osa Prophecy II, joka jatkaa Prophecy-elokuvan tarinaa siitä, mihin edellisessä elokuvassa jäätiin. Joissain Euroopan maissa tämä elokuva julkaistiin nimellä God’s Army II ja Suomessa elokuvan nimeksi tuli Pahan Enne 2. Tietenkin.

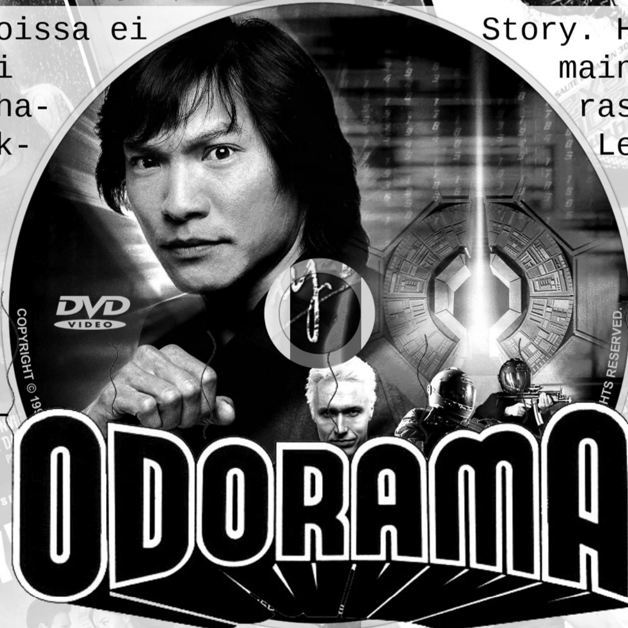
Voitte vain kuvitella, miten yllättynyt olin, kun loppuvuodesta 1999 vuokrasin Forssan Filmtownista elokuvan Pahan Enne nähtyäni aiemmin samana vuonna ekaa kertaa sen ”jatko-osan” Pahan Enne 2. Yllättäen mutanttikarhuelokuva ei merkittävästi parantanut ymmärrystäni Prophecy-sarjan tarinasta. No, onneksi Warlock II oli jatko-osa juuri sille edelliselle Warlock-elokuvalle ja pahiskin oli sama. (Black Knight Satellite)

Timecop 2 DVD

Kuten meillä kaikilla, myös minulla on DVD-hyllyssä jossain Time Banditsin ja Tinto Brassin Tirkistelijän välissä Timecop 2, joka julkaistiin Timecop-menestysteoksen perään välittömästi 9 vuotta alkuperäisen jälkeen. Jos jokin takaa alkujaankin enintään keskinkertaisten aikamatkustuselokuvien jatko-osien laadun (aka kvaliteetin) niin natsit. Ja nimenomaan vanhan koulun fetissiuniformuja pitävät NSDAP-kansallissosialistit eli ns. vanhanatsit, ei siis nykyajan läskit seka-

käyttäjä-uusnatsit, joissa ei ole mitään hauskaa tai kiinnostavaa. Tai maiharit nyt on aika seksikkäitä. Niin siis tota takaisin asiaan... jostain syystä käppäisten aikamatkustusleffojen käppäiset jatko-osat ovat kerta toisensa jälkeen täynnä natseja, noita tosielämän sarjakuvapahiksia.

Aikajatkumo heilahtaa tuosta vaan rikki (suit sait) Kolmannen Valtakunnan eduksi mm. Philadelphia Experiment 2:ssa, jossa aikapyörteen läpi menneisyyteen singahtaa uudenkarhea stealth-hävittäjä, joka johtaa välittömästi dystopiseen Man In The High Castle -aikalinjaan. Timecop 2 alkaa ennen muinoin Saksassa, jossa koko joukko aikamatkustajia on tullut joko tappamaan Hitlerin tai estämään Hitlerin tappamisen. Ainakin yksi on takuuvarmasti tullut vain katsomaan matsia aitiopaikalta. Ja koska kyseessä on natsi-Saksan kaltainen maa, jossa rotuhygienialla ei ole väliä ja ulkomaalaisiin suhtaudutaan suopeasti, on aikapoliisi päättänyt lähettää menneisyyteen Hitleriä suojelemaan nuoren pitkätukkaisen japanilaismiehen - onhan kyseessä aika jolloin Euroopassa ei juuri nähty nuoria pitkätukkaisia japanilaismiehiä. Yhdysvalloissakin näitä nähtiin lähinnä internointileireillä.

Nuorta pitkätukkaista japanilaismiestä näyttelee tässä elokuvassa Jason Scott Lee, joka on suurelle yleisölle tuttu Bruce Leen roolista elokuvassa Dragon: The Bruce Lee

Story. Hauskana yksityiskohtana mainittakoon, että Lee harrastaa edelleen edesmenneen Leen kehittämää Jeet Kune Do -kamppailulajia, yli kaksikymmentä vuotta Dragon-elokuvan jälkeen. Ei varmaankaan tule kenellekään Hollywoodin menoa ja meininkiä tuntevalle yllätyksenä, ettei Jason Scott Lee ole japanilainen. Aasialainen mikä aasialainen, sano tuottaja ja meni huoriin. No kuitenkin, Jason Scott Leen roolihahmo En-Muista-Nimeä vetää kaksin käsin turpaan natseja ja estää Hitlerin murhan aikamatkustajien toimesta jotta Aatu voi tappaa itsensä muutamaa vuotta myöhemmin berliiniläisessä bunkkerissa. Aikajatkumo säilyy jotakuinkin ehjänä, vaikka verenvuodatukselta ei voi välttyä. Välillä Jason Scott Leen esittämä En-Jaksa-Selvittää-Nimeä saa 12 Apinaa -flashbackeja, jotka eivät millään lailla alleviivaa mitään ennalta-arvattavia juonenkäänteitä.

Aikamatkustuksen traumaa lievittämään Ihan-Sama-Mikä-Sen-Nimi-On lähetetään ajan halki 1800-luvun lopun Amerikkaan, jossa hän voi levätä miettimättä mitään aikamatkustusasioita. Viimeisenä pakkolomapäivänään futurologi Joo-Joo-Joo-Joo törmää kadulla ensin Naarassusi-sarjan Neil Dicksoniin (jota ei tämän jälkeen enää nähdä), sitten rasistipoliiseihin (arkikielessä tunnetaan nimellä poliisi) ja lopulta johonkin aikamatkustajaan joka on pahanteossa. Leffaa on tässä kohtaa mennyt n. vartti ja olen jo menettänyt kaiken mielenkiinnon tätä elokuvaa kohtaan. Tyhmää kungfua tapahtuu menneisyydessä ja tulevaisuudessa ja nykyajassa ja ihan sama missä. Villin lännen aikamatkustaja-Antti viedään aikapyörteeseen läpi suoraan oikeudenkäyntiin vuoteen 2025, jossa hänet tuomitaan n. 5 minuutin mittaisen kä-

sittelyn päätteeksi kuolemaan. Eli tässä ollaan nyt varmaan siinä dystopisessa aikalinjassa, jossa Trump voitti vuoden 2016 presidentinvaalit ja suisti koko maailman uuteen pimeään keskiaikaan inkvisitioineen.

Tämän elokuvan pahiksena ruudulla maleksii siellä sun täällä viiden markan Billy Zane (tarkemmin viiden markan kusenvärinen bootleg-versio Titanic-elokuvan Billy Zanesta), jolla on varmaan joku nimi myös. Billyzane on elokuvan alussa hyvis, kunnes yrittää tappaa herra Kansanmurhan 40-luvulla ja muuttuu pahikseksi. Billyzane vannoo kostoa Kung-Fu-Miähelle ja yllätys yllätys, koston kierrehän siitä alkaa. Kun Aika Kyttä hengailee Aikakyttä Oy:n lähettämössä, aikapyörteen läpi pamahtaa huono Kärpänen-elokuvasta varastettu erikoistehoste, jonka pitäisi osoittaa katsojalle oman itsensä kohtaamisen vaarat. Käytännössä tämä näyttää nololta Linnanmäen nähtävyyden robotilta. 40-vuotiaan miehen paljaasta rintakehästä roikkuu kymmenvuotiaan pojan torso. Start the reactor, Quaid. Hetken päästä havahdutaan siihen, että yksi aikakytistä on hävinnyt kuin pieru Saharaan aikahyökyaallon myötä. Sound of Thunder -elokuvan nähneet tunnistavat aikapierujen epäloogisuudet. Tällaiset pikkuhuolet eivät Kyttä-Kyttä-Aikakyttää kiinnosta, joten kohta hypätään taas aikapyörteen läpi johonkin. Tietty aikaa voi haaskata lähtöä tehdessä myös vihamielisen tohtorin kanssa flirttailuun, joka päättyy treffien sopimiseen juuri ennen kuin on aika mennä muuttamaan ajan kulkua radikaalisti. Eli treffit on takuuvarmasti hanskassa, ei huolen häivää.

Aikakyttämees hyppää Watchmen-elokuvan vankilamellakkaan vetämään Billyzanea turpaan, mutta pieleen menee. Uusi hyppy välittömästi samaan aikaan vie tyhjään vankilaan, eli aika on peruuttamattomasti sijoiltaan heti kättelyssä. No ei se mitään, jos aikakokkeli on tavoitteena niin kyllä munia riittää. Aikahyppy-Reinikainen loikkaa pahiksen perässä johonkin 20-luvun amerikkalaiseen feikki-kiinalaiseen ravintolaan jossa harrastetaan feikki-kungfua ja tajuaa, että pahishan metsästää nyt Aikamiliisimiehen itsensä sukuhaaraa läpi ajan. No isoisoisä on turvassa, ei hätää. Aikamatkustaminenhan on mahdotonta vaikka viiden minuutin päähän, kun kerran on jostain ajasta lähtenyt. Loikka 80-luvulle, jossa aika-Columbon vanhemmat hengailevat nolossa kokaiinijuppien baarissa. Pian ollaan 90-luvulla tms, jossa pahiksen nuorempi hyvisversio on hyviksen isän aikaluennolla, jonne pahis hyppää ajan läpi tappamaan hyviksen iskää hyviksen pikkupoikaversion nenän eestä (ootteko koskaan nähnyt 12 Apinaa -leffaa?) ja hyvis uhkaa puukolla pahiksen nuorempaa hyvisversiota. Ihan selvää tähän asti. Ohjelmassa seuraa vähän ilman paitaa -kungfua ja viiden markan Billy Zane -kungfua. "Do you think your Wu-Tang sword can defeat me?" sano RZA ja vaihto kanavaa. Lopulta hyvis vetoaa pahiksen nuorempaan hyvisversioon eikä pahista tarvitse tappaa, koska aika on taas sijoillaan. Aikaetsivä joutuu sopimaan treffit uudestaan, mutta kaikki aika-aaltoon kadonneet työkaverit ovat taas takaisin toimistolla. Lopputekstien aikana soi nolo ysäritekno.

(Eläkeläinen Henry Saari)

Pantera
Far Beyond Driven
Rajoitettu persekansi!

Killing Joke
Gothic Reggae
Erikoiskallis 10"

Helmut
s/t
Pröng-fanit huom!

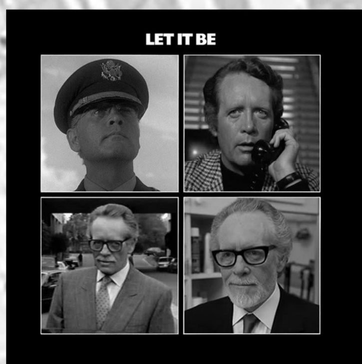
Sidewinder
Ataque de Metal Thrash
kvlt ug nekro futu ltd
edition kultalevy

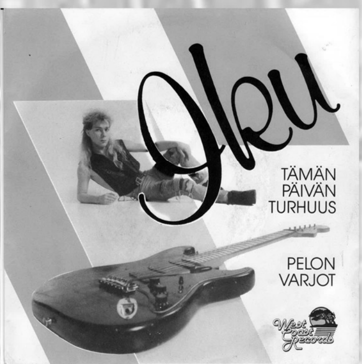
Patrick McGoohan
Let It Be
Nro 6 Hittimittarissa!

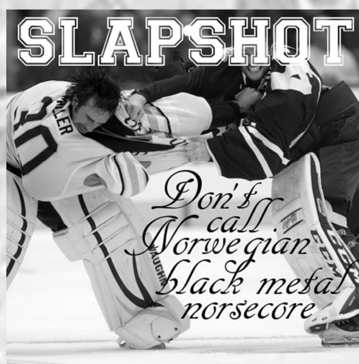
Iku and the Elostelijat
Aaveenpääkeitto
Santanalliset sävelet!

Slapshot
Don't Call Norwegian
Black Metal Norsecore

Aortaorta
Songs About Songs
About Fuckin' 10" w/ 8"

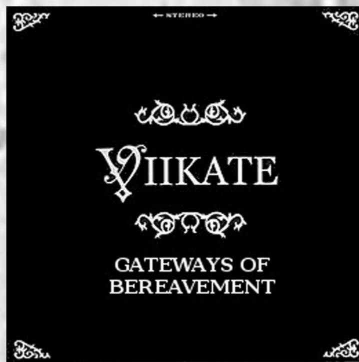

Heidis Küken
Das Kleine Küken Piept
Kamalaa piipitystä,
suosittelen!

Vesa-Matti Loiri
Iisalmi
Loiron oodi Savon
tundralle

Viikate
Gateways of
Bereavement 7"
Tää on kans ihan vitun
ylihinnoilteltua paskaa!
Osta kun vielä saa!

Flaming Fire
s/t
Maailman huonoin
levy! "Mun mielestä
tää on ihan hyvä levy."
- Jukka/STUMM

DOUBLE FEATURE

ADJUST YOUR TRACKING & REWIND THIS (2013)

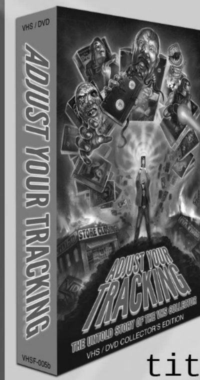
Adjust Your Tracking (2013)

Vuonna 2013 ilmestyi kaksi dokumenttielokuvaa VHS-keräilystä. Kukaan ei varmaankaan pyytänyt saada kahta annosta, mutta kiva että saatiin molemmat. Videokasetti on mulle siitä kiinnostava muinaismuisto, että teininä Salossa 90-luvulla tuli osteltua divarista harva se viikko vanhoja vuokravideoita aika surutta aiheesta kuin aiheesta. Kymmenellä markalla saattoi saada jo aimo annoksen väkivaltaa, kuten vaikka Dolph Lundgrenin Tuomarin tai Stepfather II:n. Ne mehukkaimmat videolain aikaiset tiskin alta ostetut K-18-leffat tuli missattua siis, mutta ihan hyvin näilläkin eväillä kasvoi kieroon.

Aikanaan tämä kiinnostus johti siihen, että notkuin aikani teini-iässä töissä paikallisen Filmtownin kassalla, juuri siihen aikaan kun ensimmäiset DVD:t tulivat isosti sisään vuokralle videokasettien kavereiksi. Elävästi muistan ekasta Asfalttisoturi-DVD-painoksesta tulleet valitukset, koska siitä oli Iso-Britannian sensuurielimen mieliksi leikelty surutta pahiksen nakkien katkeaminen teräsbumerangiin ja varmaan paljon muutakin. Vinkkinä kaikille lukijoille mainittakoon, että se vanha pahvisella snapper-kannella varustettu Mad Max 2 -DVD kannattaa jättää piloille leikattuna divarin hyllyyn, mutta siitä vanhasta pahvisella snapper-kannella varustetusta Asfalttisoturista voi pari euroa maksaa. Toinen vastaava tapaus on Tosi Valheita, joka kannattaa napata talteen jos levyssä on oranssi yläosa ja Irlannin K-15-logo, sitä painosta ei nääs oo leikelty. Tai sit warettaa nää netistä niin kuin normaalit ihmiset tekee nykyään.

Ei DVD:stä sen enempää enää, palataan itse asiaan. Nostalgiatrippi alkaa newjerseylaisen ukon muistelulla siitä, kun isä vuonna 1977 osti mafiavideonauhurin käteisellä. Vähän kuin meillä täällä korruptiottomassa lintukodossa, jossa äitimuori osti K-kaupassa töissä ollessaan vuonna Kalevi Sorsa ohi kirjanpidon Saloran väritelkkarin käteisellä iltamyöhään lastauslaiturilta. Kyllä sitä harmiteltiin, että miten nyt ihmiset noin varastettua tavaraa ostavat, kun tästä ilmiöstä vuosia myöhemmin kirjoitettiin lehdessä.

Adjust Your Tracking keskittyy ensisijaisesti keräilijöihin eli ns. leffafriikkeihin, joskin muutamia jakelijoita ja elokuvien tekijöitä haastatellaan myös. VHS-keräilijöitä ei taida Amerikan ihmemaassa juurikaan olla, koska ne puolen tusinaa naamaa tulevat tutuksi myös Rewind Thisissä. Tuntuu vieläpä siltä, että nämä kasetinhaistelijanörtit ovat kaikki kavereita keskenään, miksipä ei. Haastatellut ovat pääasiassa n. 40-vuotiaita miehiä, joka ei varmaan tule kellekään yllätyksenä. Yksi haastatelluista alan harrastajista on vähän kireän pornogrind-miehen oloinen jätkä, joka puhuu kauhuleffojen vaikutuksesta psyykeeseen.

Ainakin yksi haastatelluista on mennyt kertaalleen myymään koko kokoelmansa ja sitten päätynyt haalimaan saman määrän paskoosia tilalle. Onneksi allekirjoittanut ei ole koskaan myynyt VHS-kokoelmaansa kirpputorilla, kun on tullut aika muuttaa Salosta sivaria suorittamaan Tampereen seudulle. Tai CD-kokoelmaansa netissä kun on opiskeluaikana keksinyt lähteä vaihto-opiskelemaan vuodeksi itäblokkiin. Oispa ollutkin tyhmää myydä kaikki Kyussin pitkäsoitot 3 euroa kipale. Heh. Heh heh heh...

Hauskana vastarannan kiiskinä Troman Lloyd Kaufman on ihan vilpittömästi sitä mieltä tässä dokumentissa että DVD nyt vaan on parempi formaatti

kuin VHS. Muuten tulee kuultua monta kertaa sama virsi, VHS on paras juttu, VHS ei kuole koskaan. Yksi mimmi puhuu VHS:n kamalista suttuisista väreistä niin kuin se olisi jotenkin hyvä asia. Objektiivisesti tarkasteltunahan amerikkalaisten videokasettien paras puoli on 80-luvun nauhojen yli-isot pahvilootat päheine kansitaiteineen.

Naurettavuuksiin päästään siinä kohtaa, kun kourallinen haastateltuja muistelee kisanneensa Ebayssa jonkun kult ug mega rare videokasetin ostosta aina 700 dollariin asti. Eli siis ihan kohtuullisen kokoisen keskisuomalaisen kaksion vuokran verran. No, jotkut käyttävät saman summan rahaa kuussa kaljaan tai urheiluharrastuksiin. Sydäntä tai sydämen muotoista mustunutta kuoppaa rinnassa lämmittää nuori homopari, jotka tapasivat videokasetteja ostaessaan.

Kuvanlaatu on muuten sitten tässä arviokappaleessa (netistä ostettu digitaali) VHS-laatua, toivottavasti tämän DVD-versio on parempilaatuinen, ettei mene hipsteröinniksi. Hipsteröinnistä tuli mieleen, että ”parhaiden videojulkaisijoiden” logoissa välähtävä Prism Videon animoitu logo on ryöstökalastettu Red Letter Median Space Cop –leffan ”VHS”-version alkuun. ”VHS” siksi, että sen voi ostaa digitaalisena netistä. Kai siitä on oikeasti joku 10 kappaleen numeroitu keräilyrunkkeriversio olemassa analoginauhalla myös, eikö näistä kaikista ole nykyään joku rahanpesurahastus moninkertaisella hinnalla olemassa? Direct to video = Direct to Ebay.
(ПОП КОРN)

Rewind This (2013)

Rewind This keskittyy illan kahdesta filmistä enemmän elokuvien keräilijöihin ja jakelijoihin, painotus USA:ssa ja Japanissa. Näin ollen dokkarissa esiintyy vähemmän tympeitä Ajankohtaisen Kakkosen puhuvia päitä ja enemmän outoja nörttejä, jotka kiertelevät

kameraryhmän kuvatessa kirpputoreja «tähän joku 80-luvun lastenohjelma» -T-paidoissa. Leffa alkaa vapisevalla käsivarakameralla kuvatusta kirpparikierroksesta, jossa pulska parrakas nörtti (ei kumpikaan Make It Look Like an Accidentia tekevistä pulskista parrakkaista nörteistä, toim. huom.) ostaa nipun videokasetteja, joita kenenkään ei tulisi ostaa. Näkemättä muita ostoksia sanoisin, että Blue Jean Cop - Farkkukyttä on nipun paras hankinta.

Haastatelluista ”julkimoista” eläväisimpiä ja eniten järjissään olevan oloisia ovat Elviraa vuosikaudet esittänyt Cassandra Peterson ja maailman parhaan elokuvan (Frankenhooker) ohjannut Frank Henenlotter. Muutamia muita poikkeuksia lukuun ottamatta haastatelujen otos koostuu tässäkin keski-ikäistyvistä miehistä, eli juuri niistä ihmisistä joita voi hyvin kuvitella keräävän videokasetteja vuonna 2013. Kaikesta huolimatta tähän koosteeseen on valikoitunut jotenkin vähemmän no-lifen oloisia jannuja kuin tuossa toisessa dokumentissa. Elokuvantekijöiden harvaa joukkoa edustava Mamoru Oshii (Ghost in the Shell) kertoo, miten varhaisia anime-elokuvia tehdessään surutta käytti oppikirjanaan Alienin japanilaista VHS-versiota, josta pystyi oppimaan kohtausten sommittelua ja leikkausta. Jostain syystä Troman Lloyd Kaufman tuntuu olevan suopeampi videokasetteja kohtaan tässä dokumentissa kuin Adjust Your Trackingissa. Tiedä sitten, onko tämä ennen vai jälkeen Toxic Avengerin hipster-VHS-uusintajulkaisua. Alamo Drafthousen Zack Carlson makaa pallomeressä sekä tässä että Adjust Your Trackingissa.

Zack Carlson

Haastattelujen oheen leikatuista vanhoista noloista videonauhurimai-

noksista tulee mieleen se yksi Columbon jakso, jossa jakson erikoisvieras William Shatner näyttelee murhaajaa (ylläri), joka nauhoittaa varhaisella 70-luvun videonauhurilla jotain urheilua ja käyttää sitä alibinaan, kunnes Columbo kampittaa pahiksen päättelykyvyllään (ylläri). Columbo on paras jätkä, jos joku ei tiennyt.

Hobo With A Shotgunin tekijäkaksikko kertoo hauskoja anekdootteja siitä, miten he nuorina kolleina yrittivät tilata postimyynnistä Kanadaan videokasetilla Nekromantikia, mutta nauhat pysähtyivät tulliin, jossa ne tuhottiin nekrofilian vuoksi. Tämänkin onnistui sitten kiertämään niin, että seuraavalla kerralla kasetille nauhoitettiin alkuun kymmenen minuuttia vaikka Pieni Talo Preerialla –sarjaa ja vasta sitten seksiä luurankojen kanssa. Monet kolmenkympin paremmalla puolella olevat lukijat voivat hetken muistella tässä kohtaa leffalehtien postimyyntipalstalta tilattuja punoittavia tai vihertäviä Braindead-nauhoja, joissa saattoi olla millä Euroopan kielellä tahansa tekstitykset. Uppe ikke hööge bööge napula papula splurts.

Näistä kahdesta dokkarista tämä on parempi, mutta viime kädessä sitä tulee vain surulliseksi siitä tosiasiasta, että koti on täynnä levyjä joita ei kuuntele, elokuvia joita ei katso ja kirjoja joita ei lue. Kaikenlaista paskaa on siis tutkittavaksi vuosikausiksi, muttei täällä kalliiilla rahalla ostetussa hoarderkämpässä ole enää tilaa kellekään muulle, vaikka tänne joku joskus haluaisikin mun kanssa muuttaa asumaan. Pitää varmaan ostaa suruun jotain uutta kuraa kiiltävässä paketissa. Voishan sitä tietty kerätä vaikka jotain 100% turhanpäiväistä sontaa, kuten Arabian lautasia.

(Haaksi Rikko)

A.C.A.B. E.C.
ALL COPS ARE BASTARDS
except COLUMBO

Osta leffat rikitaalisesti intternetseistä:
www.gog.com/movie/rewind_this
adjustyourtracking.vhx.tv

Les Fils des ténèbres DVD (Son of Darkness, 1991)

Kyllä minä niin mieleni pahoitin. Mä en enää osta kirpparilta venäläisiä dvd-levyjä ollenkaan. Aina kun löytää jonkun Kin-Dza-Dzan tai Shutter Islandin venäläisenä painoksena 0,10 eurolla joltain jeesuskirppikseltä ja siellä takakannessa lukee субтитры английские ni kusetustahan se joka kerta on. Näköjään samaan oikottilistaan voi lisätä ranskalaisetkin dvd:t. Tai omaa syytähän tää nyt tietysti on, kun menin ostamaan leffan jonka takakannen teknisten tietojen päällä oli ihan helvetin iso kirpputorin hintalapputarra. Saatana. Vähän samasta syystä ei kannata ostaa DVD:nä Janoschin Tarinatuokioita, niissä on joku Agapio Racing Team ääninä Ylen käyttämien ääninäyttelijöiden sijaan. Tenavissakaan ei ole äänenä Timo Taikuri. (Iki Sorsa)

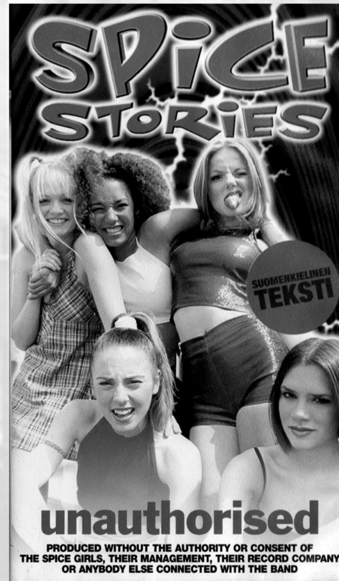

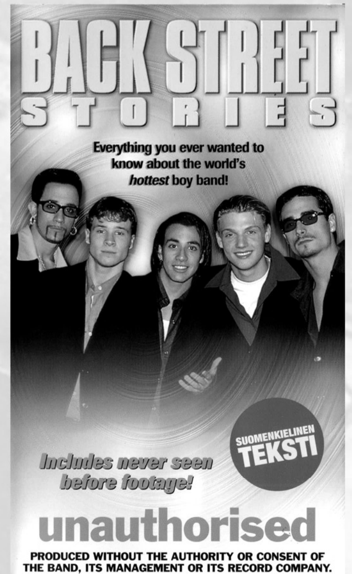

DOUBLE FEATURE

BACK STREET STORIES & SPICE STORIES VHS

Jos ei tiedä, keitä Backstreet Boysit ovat ennen kuin katsoo tämän "dokumentin", ei tiedä kyllä sen jälkeenkään. Sama juttu Spice Girlsien kanssa. Suomenkielinen teksti. (Commander Bolshoi)

Mad scientist strikes!

"KISS Meets the Phantom"

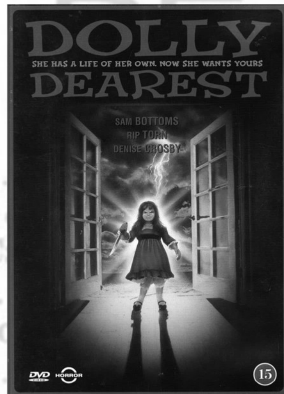
On the eve of a rock concert, KISS is kidnapped by an army of robots led by a vengeful scientist!
Anthony Zerbe and KISS
7PM TONIGHT!

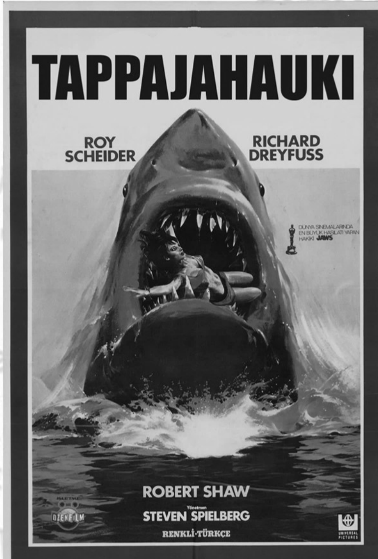

Dolly Dearest DVD (Bellevue Entertainment)

Child's Play meets Indian Burial Ground meets Cult Worship meets Tasha Yar meets Soundtrack By Mark Snow. (Sear Me 0xFFFFFF)

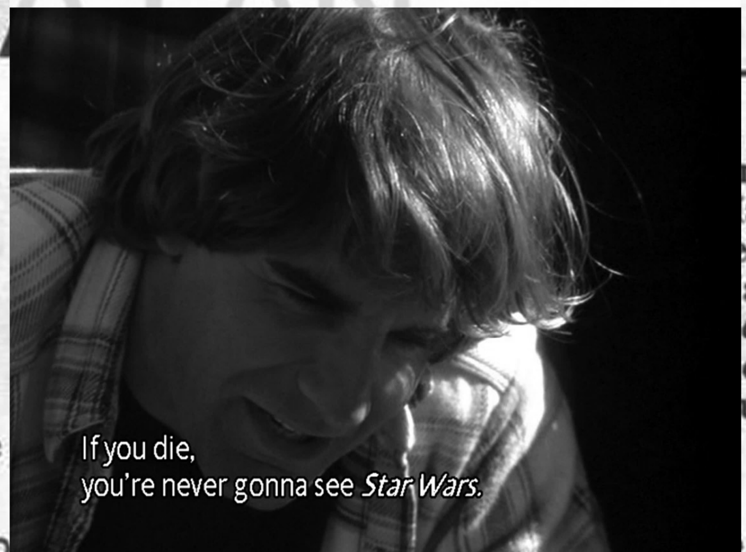
Kun auditoijalla on basic kunkin tyyppisestä ketjusta, seuraavat tapahtumat tuolla ketjulla ovat riittävän samankaltaisia aiheuttaakseen sen, että monet tapahtumat heikentyvät tai pyyhkiytyvät pois heti sen jälkeen, kun ensimmäinen tapahtuma on löydetty. *Ensimmäinen* tapahtuma ketjulla, tuon ketjun basic, pitää muita tapahtumia enemmän tai vähemmän paikallaan ja poissa näkyvistä; sen tähden ketjun basic on tavoite.

< AK > hoi. me haastatellaan Commandoa tulevaan accidentiin, onko jotain mitä tahtoisit kysyä Commandolta?

<juan> Mikä on suurin joukko Vihreitä baretteja, joita olet "syönyt" kerralla?

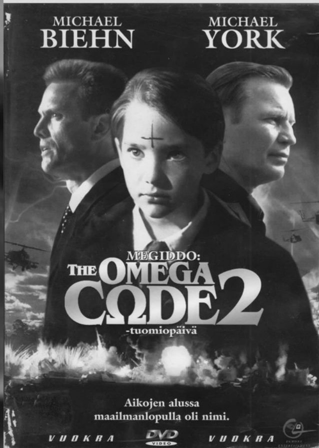
< JK > Sellaiset sanoitukset, jotka loukkaa mun älykkyyttä, ei kyl oikein maistu.

< AK > kuuntele sit Antiseeniä

DOUBLE FEATURE MEGIDDO 2001 & TURKEY SHOOT 1981

Joskus australialaiset exploitaatio-ohjaajat tekevät elokuvia, jotka poikkeavat merkittävästi genreistä, joita ohjaajalta odottaa - Mad Maxin ohjaaja George Miller tekee lastenelokuvia pingviineistä ja pienistä possuista. Joskus vain siirrytään exploitaatiogenrestä toiseen, kuten Brian Trenchard-Smithin tapauksessa.

Megiddo: The Omega Code 2 - Tuomiopäivä DVD

Vuoden 2001 Megiddo on kristillinen uudelleenfilmatisointi uskonnollisten elokuvien klassikosta, Omenista. Saatana tulee vauvan sieluun sisään ja antikristus tekee antikristillisiä asioita. Jos olet ikinä vaihtanut vahingossa tv-kanavaa TV7:lle, olet varmuudella nähnyt tämän elokuvan. Jos jostain syystä televisio ei suostu näyttämään TV7-kanavaa, siunatkoon, niin tämän elokuvan joutuu metsästämään minkä tahansa tämän maan Makuunin poistolaarista eurolla. Pahimmillaan voi käydä niin, että Megiddoja on poistolaarissa vain kaksikymmentä kappaletta.

Arvioraati ei ole koskaan nähnyt ekaa Omega Codea, mutta ollaan yhteensä varmaan nähty kaikki Omenit (myös sen missä Damien on tyttö), joten eiköhän pysytä kärryillä kaikesta huolimatta. Tämän elokuvan Damien yrittää heti kättelyssä sytyttää pikkuveljensä tuleen, mutta epäonnistuu. Sen tempun jälkeen Damien lähetetään yksityiseen sotilaskouluun, jossa Damien vanhenee 10 vuodessa 20 vuotta. Tässä kohtaa voi laittaa levysoittimeen

Manaaja II

Cradle Of Filthin Vespa of Satan –CD:n. Myös Mercyful Faten Don't Break The Oath käy, mutta silloin pitää elokuva vaihtaa Manaaja 2:ksi.

Kun Damien on ollut sen kymmenkunta vuotta sotilaskoulussa, ollaan vuodessa 1970 ja on aika pelata airsoft-aseilla leikkisotaa. Harmi vaan, että airsoft kehitettiin vasta 1980-luvulla. No, mitäpä ei Saatana tekisi ainoan poikansa eteen. Udo Kier näyttelee pahaa munkkia, eli toisin sanoen Udo Kier näyttelee itseään. Saatananpalvojahillomunkit palvovat Damienia ja pahoja asioita tapahtuu niille, jotka astuvat poikkiteloin Damienin tielle. Joku Saatanan apureista muistaa miten muinaisessa Roomassa teurastettiin kristittyjä leijonia ja syötiin mustia öylättejä. Synnissä eletään myös esiaviollisen kädestäpitelyn parissa.

Eipä kulu kauaakaan ennen kuin on vuosi 1976 ja entisestään 20 vuotta vanhentunut Damien valmistuu sotilasopistosta. Vuonna 1993 perustettu Euroopan Unioni mainitaan vuonna 1976, ilmeisesti ovat syy Persianlahden sodan syttymiseen... myöskin vuonna 1976. Damien näkee jonkun kuuman pimulinoksen, mutta eikös tyhjästä pamahda joku jäkisjunnu, joka vie antikristukselta mimmin nenän eestä. Mutta voi ei, jäkisjunnu on Damienin pikkuveli, se jolla ei saanut edes saunan pesää syttymään! Väcevää colmio-

draamaa. Damienista on tullut EU:n pääjehu, onhan EU pahin Saatanan juonista päällä maan.

Jälleen hypätään 25 vuotta tulevaisuuteen, syyskuun yhdenteentoista päivään vuonna 2001. Onneksi silloin ei tapahdu mitään tärkeää. Damien on vanhentunut toiset 20 vuotta ja hänestä on tullut itse SATANAS, Basil Exposition (Michael York). Basil Damien käyttää salanimeä Stone Alexander, ilmeisesti Antti Kristus oli jo varattu. Ihme ja kumma, jos leffan sankari ei ole nimeltään Stone Peterson Vatikaanista. Onkohan tämänkin juoni varastettu jo johonkin Dan Brownin kirjaan?

Damienin pikkuveli (Terminatorin Kyle Reese, Michael Biehn) on tällä välin noussut maailman kristillisimmän valtion, USA:n, varapresidentiksi ja vain hän voi estää pahan imperiumin suunnitelmat USA:n ja Israe-

lin pään menoksi. Tai no, onhan myös USA:n presidentti, Full Metal Jacketin kovaääninen kouluttaja. Eli vähän niin kuin oikeassa maailmassakin on asiain laita. Damienin ja velipojan isä lentää toisen kerroksen ikkunasta päälleen katuun, eli on suoritettu Saatanan nimissä epäpyhä defenestraatio.

Vuonna 2011 alkaa maailmansota ja Megiddo muuttuu Air Force Onen ja End Of Daysin ristisiitokseksi. EU tuhoaa terrorismin väkivalloin (insert stock footage here) ja Israel on saavuttanut rauhan Lähi-

Idässä. EU nimetään uudelleen maailman unioniksi, jonka kanslerina toimii Stone Alexander. USA alkaa sotimaan koko muun maailman kanssa, eli edelleen ollaan normaalitilanteessa. Ottivat vaan vähän liian tosissaan pesäpalloliigan World Series –nimen.

Maailman unionin kansleri Stone Alexander pitää hurraaville ihmislaumoille puheen, jossa luvataan yksi globaali valtio yhdellä kielellä ja yhdellä Saatanalla. Taivaalla lentää kemikaalivanoja ja foliopipoja. USA eli Pohjois-Amerikan vyöhyke (pois lukien Pohjois-Amerikan eteläisen osan, eli Meksikon) päättää koko mantereen asioista, kanadalaisilta ei paljoa mielipiteitä kysellä. God Blessed United States, eli siunattu valtio kyllä tietää, miten hommat hoidetaan kaikkien eduksi. Harmi vaan, että vapaan maailman johtaja saa sydänkohtauksen ja Kyle Reese joutuu nousemaan uudeksi johtajaksi. Nyt tilanne taitaa olla veli veljeä vastaan, ainutlaatuinen tilanne USA:ssa jossa ei sisällissodan traumaa jakseta vuosikymmeniä vatvoa oikeassa elämässä.

Udo ”Evyl Pappi” Evylpapilla on joku musta raamadu, liekö Musta Raamattu (nyt tarjoushintaan Anttilasta). Saatanan vaimo Diana Venom potee huonoa omatuntoa vuosikymmenten yltäkylläisyydestä ja korruptiosta, joten Damien lukitsee vaimokkeen linnansa seksityrmään. Seuraa lisää stock footagea, kun taivaasta sataa teräsbetonia ja kaduilla on menossa kansalaltstottelemattomnous. Pentagon has been renamed Pentagram.

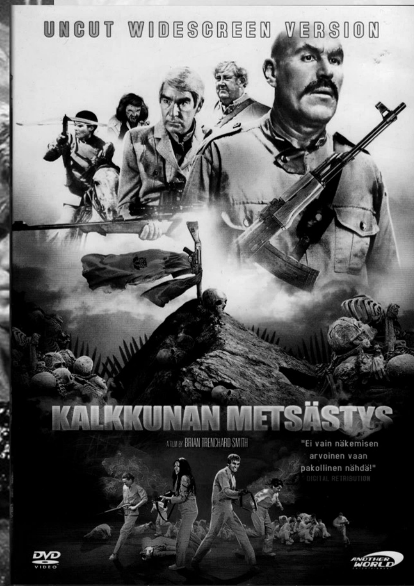
USA:n, tai jonkun, liittolainen Venäjä tjeloittjaa kjapinjallisjet, turha

niitä suita on ruokkia kun ovat antautuneet. Maailmansota Jumalan valitun kansan ja Saatanan joukkojen välillä kiristyy siihen pisteeseen, että taivas peittyy 90-luvun tietokonepelien cgi-helikopterien sumaan. Se on sota nyt. Gaddafi Damien hengailee Gethsemanen puistossa ja puhuu iskälle, muttei taida Tetragrammatron paljoa sukulaisten mielipiteistä piitata.

Hyvän akseli (USA, Meksiko ja Kiina) alkaa saavuttamaan sotavoittoja ja jakaa vapaata tahtoa edustavaa kristinuskoa sitä kaipaaville, halusivat tai eivät. Np. Impaled Nazarene: Total War. Viimein on lopullisen taistelun aika. Damien seisoo yksin taistelukentällä ja Mortal Kombat Annihilationin lopputaistelu alkaa. Taivaalla lentää kasibittisen Nintendon Top Gun –pelistä kopioitu lentue hävittäjiä. Lucifer tulee Damienin päästä ulos, vähän niin kuin Lars Ulrich. Jotain tapahtuu, Jumala puuttuu asiaan ja sitten seuraa se Kadonneen Aarteen Metsästäjien loppukohtaus jossa kaikkien naama sulaa. Udo näyttää ennen kuolemaansa Iron Maidenin Eddie-maskotilta, onkohan hevi jotenkin pahasta kristittyjen mielestä?

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Paha on saanut palkkansa (käteisenä). Vartiotorni jaetaan ilmaiseksi kaikille, voittajajoukkue nauhoittaa Curt Lindströmin kanssa kappaleet Ihanaa Juudaan Leijonat, Ihanaa, Den Glider In (If You Take It Behind You Get Left Behind), Taivaassa ei soi Soft Cell ja Israel 6-1. Seuraa ylentävä tekstinpätkä ja lopputekstit.

Ohjaaja ei taida olla uskovainen, joten tuskin tulee mitään Markku Koiviston tapaisia selittelyjä elokuvan huonolle menestykselle. Markku ”Anna mun koskea sun kikkeliä” Koivistohan vastasi Aamulehden haastattelussa kyselyyn Nokia-mission kirjanpidollisista epäselvyyksistä syyttämällä niistä Saatanaa. Silloin kun vielä joku halusi tietää, mitä mieltä Markku ”Anna nyt” Koivisto on asioista mieltä. American Dadin Rapture’s Delight -jakso yhdisti mielestämme paremmin exploitaation ja mielenvikaisuuden, siinä oli naputtavat synamusat ja kaikki.

Keisaripingviinejä Etelämantereella.

Turkey Shoot: Kalkkunan metsästys DVD

Elokuva alkaa työkkärin kurssilla eli uudelleenkoulutusleirillä. Sinne saapuu liuta uusia ihmisiä, jotka eivät vielä tienneet asuvansa totalitaarisessa diktatuurissa. Työkkärin kurssia vetää Charles ”Gareth” Thatcher ja tiimihengen nostattajana toimii Roger Ward (tuttu mm. Mad Maxin pomon roolista). Toisin kuin amerikkalaisissa elokuvissa, joissa tässä kohtaa turpaan saisi opetuksena muille leffan komea pääosan esittäjä, australialaiset hoitavat homman kotiin pieksemällä elokuvan naispääosan esittäjän. Yhtymäkohtia ohjaajan myöhempään jeesusploitaatioon löytyy vangin tekemästä ristinmerkistä ja siitä, että TV:n ohjelmatarjonta elokuvan universumissa on aivan silkkaa saastaa.

Seuraa pakollinen raiskauksen yritys, mutta raiskarismiehen munat jäävät haalarien vetoketjun väliin ja raiskarishommat loppuvat siihen. Pian päästään itse asiaan, eli ihmismetsästykseen. Eihän tänne olla millekään työkkärin kurssille tultu. Metsästettävät ovat tietysti vankeja ja yksi metsästäjistä on joku kusenkeltaisin silmin varustettu erikoismies, joka ei taatusti jää kymmenen minuutin päästä traktorin alle kuolettavien seurauksin. Kymmenen minuuttia myöhemmin

Megiddo (2001) **C-106m.** ★½ D: Brian Trenchard-Smith. Michael York, Michael Biehn, Diane Venora, R. Lee Ermey, Udo Kier, Franco Neró, Jim Metzler. From the people who brought you THE OMEGA CODE (this was subtitled in ads as OMEGA CODE 2) comes another tale of York's desire for world domination. This one includes a flashback of the bad seed's childhood, and his relationship with his brother (Biehn). Silly, pathetic; just another attempt to capitalize on the intriguing premise of Armageddon. [PG-13]▼◗

erikoismies jää traktorin alle ja kuolee.

Gynofobi lesbo ampuu miestä jousipyssyllä munille ja kuten tiedämme aikaisemmista numeroista, munille ammuttu mies on kuollut mies. Seuraavaksi tyky-päivän ohjelmassa on female on female teräase rape. Dystopiassa kun eletään, niin maailma näyttää tietenkin soramontulta. Jos on nähnyt Speden länkkäreitä, tietää mistä on kyse.

Metsästäjille käy huonosti ja vangit pääsevät niskan päälle, joten on aika tilata karenssilentue pistämään työkkärin leiri takaisiin ruotuun.

This is Thatcher. The hunt is over, shoot on sight, shoot to kill.

Pahislesbon paha lesbopää räjähtää, lollers. Seuraavaksi osansa saa Thatcher, jonka pää räjähtää, lollers. Vangit juoksevat leiriä ympäröivälle kukkulalle, joka taatusti suojaa leirin tuhoavien räjähteiden

Escape 2000 (1981-Australian) **C-92m.** **BOMB** D: Brian Trenchard-Smith. Steve Railsback, Olivia Hussey, Michael Craig, Carmen Duncan, Roger Ward. Repellently violent, unpleasant ripoff of THE MOST DANGEROUS GAME, set in future society where criminals are hunted in a controlled environment. Original title: TURKEY SHOOT. Beware of alternate 80m. version. Panavision. [R]▼◗

voimalta. Tähän leffa loppuu kuin seinään, eli käy ns. käsijarrulopetus. Seuraa ylentävä tekstinpätkä ja lopputekstit. Elokuvan musiikit on säveltänyt Brian May – juuri se sama Brian May, joka on säveltänyt Mad Max Beyond Thunderdomen musiikit. Ei siis se tähtitieteilijä Brian May joka soitti jossain rock-bändissä.

Ei näissä elokuvissa juuri mitään yhteistä ole. Toinen on hauskaa exploitaatiota ja toinen on vastenmielistä exploitaatiota. Yllättäen se elokuva, jossa on räjähtäviä päitä, ei ole se vastenmielinen elokuva.

(Secret mormon korean speaker + Psyko Hukkaviiva)

DOUBLE FEATURE

NÄIN JÄRJESTÄT IKIOMAN M.I.L.L.A.A.-LEFFAILLAN:

Valitse listasta kahden elokuvan pari, kutsu kylään ystäviä ja jos joku tulee kylään, katsokaa porukalla valitsemanne kahden elokuvan paketti vapaasti valittavassa järjestyksessä.

Ehdotuksia:

Lords Of Salem + Valhalla Rising
World's End + FAQ About Time Travel
Last Border + Mad Max 2
Invasion USA + Avenging Force
Hobo With A Shotgun + Turbo Kid
Manborg + Kung Fury
Santa's Slay + Black Xmas
Dead Man + Ghost Dog
Miami Connection + American Ninja
American Mary + Excision
Russian Ninja + War Dog
Easy Wheels + Chopper Chicks in Zombietown
Aliens + Near Dark
Escape From New York + Lockout
Lost Boys + Fright Night
How Not To Make A Movie + Gorilla Interrupted

BONUS: QUADRUPLE FEATURE

mä joka päivä Troops of Doom
joka ainoa aamu Dead Embryonic Cells

DVD KUUTAMOSONAATTI 1+2 14.95

“Laita sinne Accidentiin että AK vihaa termiä “tähdittämä”.” -- AK

Paula Vesalan TÄHDITTÄMÄ elokuva kilpailee kovatasoisilla Toronton leffafestivaaleilla Torille! - Paula Vesalan ja Linnea Skogin TÄHDITTÄMÄ elokuva palkittiin Rooman elokuvafestivaaleilla Räppäreiden TÄHDITTÄMÄ Pahan kukat ahdistaa autenttisuudellaan Paimiolaisen Veeti Kallion TÄHDITTÄMÄ Rock of Ages on kasariviihdettä parhaimmillaan Ei tarpeeksi ennakkomyyntiä - Eija Vilppaan TÄHDITTÄMÄ esitys peruuntuu Kangasniemellä Nimekkäiden näyttelijöiden TÄHDITTÄMÄ peli sai tuomion - ei julkaista koskaan Tänään tv:ssä: Russell Crowen TÄHDITTÄMÄ viiden Oscarin elokuva Tänään tv:ssä: Edesmenneen Paul Walkerin TÄHDITTÄMÄ toimintaelokuva Lauantaina tulee 17 elokuvaa - katso ainakin Jodie Fosterin TÄHDITTÄMÄ hätkäyttävä tieteisjännäri Tänään tv:ssä: Tom Hanksin TÄHDITTÄMÄ klassikkoelokuva: "Elämä on kuin suklaarasia" Tänään tv:ssä: Twilight-komistus Robert Pattinsonin TÄHDITTÄMÄ elokuva kielletystä rakkaudesta Kevin Costnerin TÄHDITTÄMÄ NASA-leffa kertoo avaruusohjelman alkuvaiheista - sekä sen unohdetuista pioneereista NYT NETFLIXISSÄ: KAHDEN LEGENDAN TÄHDITTÄMÄ KOLMEN OSCARIN ELOKUVA - LOISTOVIIHDETTÄ VIIKONLOPULLE Hannele Laurin TÄHDITTÄMÄ komedia vierailee Imatralla Martti Suosalon TÄHDITTÄMÄ suosikkikomedia vierailee Etelä-Karjalassa Koivun ja Granlundin TÄHDITTÄMÄ kakkosvitja sai uuden laiturin Maakuntauudistusta avataan klinikoilla kunnissa - kansanedustajien TÄHDITTÄMÄ kiertue alkaa tänään Rantasalmelta Matt Damonin TÄHDITTÄMÄ The Great Wall: alkuvuoden 2017 näyttävin toimintaelokuva? Ensimmäisen polven MSX:n TÄHDITTÄMÄ Ayrton Senna -tribuuttivideo saa kylmänväreet kulkemaan pitkin selkäpiitä JAKE GYLLENHAALIN TÄHDITTÄMÄ HUIKEA SCIFI-TRILLERI ”LIFE” TULOSSA TEATTEREIHIN Hollywood-hurmuri Ryan Goslingin TÄHDITTÄMÄ elokuva suursuosikki Oscar-voittajaksi AILI IKOSEN TÄHDITTÄMÄ HEREÄ-YHTYE JULKAISEE TOISEN ALBUMINSA Susijengin avainpelaajien TÄHDITTÄMÄ Espanjan liiga näkyy jatkossa Fanseatissa Paula Vesalan

Kun Maailma Järkkyi osa 1 DVD
(Atlas Shrugged: Part 1 2011)

Astu sivuun, Man From The High Castle! Älyttömin vaihtoehtohistoriateos on löytynyt. Ayn Randin kirjaan perustuva elokuva sijoittuu lähes identtiseen maailmaan meidän maailmamme kanssa, mutta tässä elokuvassa 2010-luvun laman on aiheuttanut vihervasemmisto. On siinä naurussa pidättelemistä, kun tätä parodiaa katsoo. Kymmenen tähteä kymmenestä! (Jari Sillanpää plays Pink Floyd)

Pahat Pojat: Siansilmän kosto DVD

AK: Tuli postissa tauhkaa Vaihtarista, ja Juha oli laittanut bonuksena Boom-yhtyeen cd:n. Levyn nimi Digitaalinen päiväkirja, julkaisijana Sony, vuosi 1999, kannessa neljä Salo/Espoo-akselin sählytukkaista siansilmää. Mä vähän pelkään että tää on joku ihan vitun pahan käänteisulottuvuuden Fake.

AK: Eli ehdotan että Accident-hengessä avaamme tuon höyryävän käärön ja tutkiskelemme sitä sopivana ajankohtana. Ehkä voidaan vertailla Faken kanssa. Sellainen oikein Tekniikan Maailma-testi.

JK: Voi vitun Boom saatana, mitä jos toi on just se salolainen bändi, miksi luulin Fakea?

JK: Ainakin siansilmän sivuilla* lukee Ajankohtaista-sivulla jotain Salosta. Saatana.

* www.angelfire.com/ia/boomnet/

AK: Paljon mahdollista. Tässä on kans joku sama tyyppi ollut säätämässä kuvia tai kansia kuin Fake-levyssä. "Kaplar asialla taas. Vertaapa bändikuvia..." sanoi Juha saatteessaan. Mä luulen että Salo ja Espoo on oikeasti sama asia, siitä ei vain puhuta. Ja toi Kaplar pyörittää koko tuota SianSilmäPyramidinHuipulla-kuviota.

JK: www.antipiracy.fi/ajankohtaista/73/viipurin-piraattikauppiaat-huijaavat-innokkaita/

JK: "Pahat Pojat -DVD paljastuu kotimaisen Boom-nimisen yhtyeen vuonna 1999 julkaistuksi Digitaalinen päiväkirja -nimiseksi levyksi, piraattisellaiseksi."

AK: Aivan vitun Accidentia tuokin! Tulee mieleen myös se Vintiöiden yksi harvoista hauskoista sketseistä, eli ne Mustanmäentorin tuliaiset ja "Hämyt"-dvd. Oi viddu.

(Larppimoottori & Nahkakapinallinen)

Pikakassa - Toinen julkaisu (video)

Levyarvostelussasi on virheitä / Tää levy on vuoden paras / Muistakin se vitun runkku / Pikakassa kakkonen / Jos sä saatana kirjoitat sinne / yhtään mitään muuta / niin mä poltan sut ja sun himas / Äpärä / Anna kynän sauhuta / ja varo virheitä pelle / kusipää kotikriitikko / sä pitelet klassikkoa (God of meat)

Demolition Man 1993

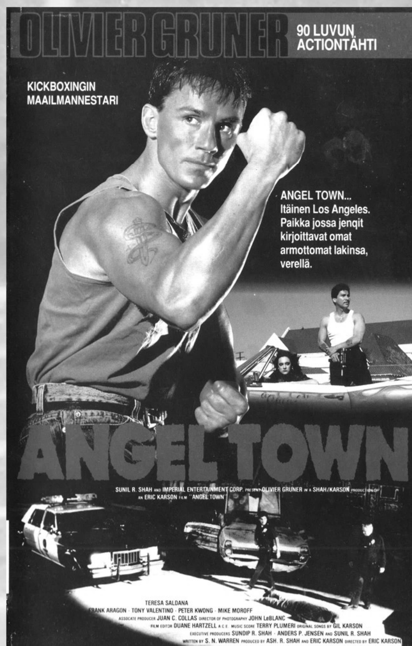
Tiesittekö, että Demolition Manista ("joka jumankavita on paras leffa ikinä!" – AK) on kaksi eri versiota olemassa? Toisessa versiossa tulevaisuuden pikaruokasodat on voittanut Pizza Hut (Eurooppa) ja toisessa Taco Bell (USA). Minkään valtakunnan merkitystä tällä asialla ei ole yhtään mihinkään, mutta hauskaa että tuotantoyhtiö on vaivautunut haaskaamaan rahaa tähänkin asiaan.
(New York City Ghetto Fishmarket)

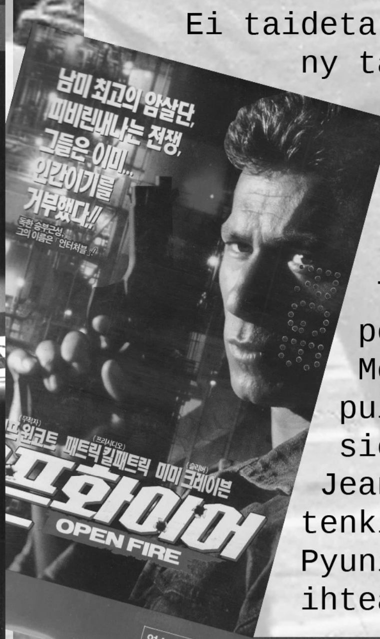
Angel Town VHS (1989, Finnkino ex-vuokra)

Olivier Gruner on lukijoille tuttu varmaan Nemesiksestä, mutta tiesittekö että se on näytellyt myös huonoissa toimintaleffoissa?

Heti alussa katsojaa lyödään turpaan kaksin käsin - nauha alkaa Rutger Hauerin (paljon paremman) Wedlock-elokuvan trailerille. Kalman kihlat, voi jestas. Mulla oli teininä siitä leffasta entinen vuokravideo kans, oiskohan siinä ollut Angel Townin traileri? Rutgerin jälkeen on tissejä, Lance Henriksen ja William Forsythe bikereina - Stone Cold! Olin ihan varma, että kyseessä on Charlie Sheenin Beyond The Law, mutten tajunnut, ettei Carlos näyttänyt vielä tuolloin ihan niin nahkaiselta kuin nykyään.

Videon takakannessa on kuvia päätähti Olivier Grunerista paijaamasta poroja eikun vuohia Lapissa. Eli ihan normaali ninjaleffatilanne siis, takakannen kuvat eivät liity elokuvaan sitten millään lailla. Illan tähtielokuva hurahtaa usk.. käyntiin latinokovisten latinohuudeilla jossain Ämeriikässä. Vatos locos forever, ese! Ei taideta olla New Jack Cityssa ny tai muuallakaan Wu-Tang Clanin puolella mannerta. Nyt ollaan Colorsin kylillä Kaliforniassa.

Tää on just sitä tympeää actionpaskaa, mitä Men Of Action -sarja oli pullollaan ysärillä, sieltä tää viiden ecun Jean-Claude on tuttu muutenkin, nimittäin Albert Pyunin Nemesis oli sitä ihihteään.

Samalla matkalla toteutui Olivierin suuri haave nähdä Suomen lappi ja keskiyön aurinko.

OLIVIER GRUNER vieraili kesäkuussa Suomessa tapaamassa videokauppiaita Finnkino Videon asiakasillassa.

Kaikki näyttää suodatinpussin läpi kuvatulta ja kyporkeja on joka läpi uudessa Ameriikan Japani-Seelannissa täynnänsä.

Warriors, come out and play!

Sillä välin, kun Ameriikassa on asiat ihan hyvin, Olli ajaa Pariisissa Citroenilla päällään päheä taksikuskipusakkamallinen nahkareuhka. Joku ranskalainen turkismimmi puhuu sille englantia, kuten ranskalaiset keskenään tapaavat tehdä. Tissit. Annetaan ymmärtää, että hautuumaalla tapahtuu panemista ja hässimistä. Lievätkö Jim Morrisonin hautaa likaamassa. 37-vuotias Olivier on saanut jalkapallon tai jonkun pallon pelaamisesta lukiostipendin Los Ankelesiin ja saapuu sinne coolisti kaksi päivää myöhässä. Onneksi tämä takaa, että vain slummissa on enää huoneita vuokralla. Opintotoimistossa on komea Macintosh Classic viiden tuuman kokoinen Apple-tarra kyljessään. Muistan, kun niitä heitettiin sivarissa roskiin tusinoittain koulun varastosta.

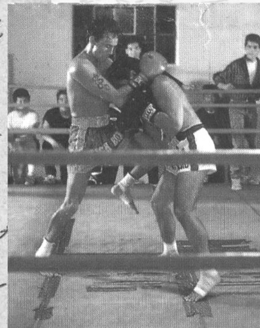
Ranskan vahvistus kiertää hyvää puolta kaupungista epäonnisessa kämpänhaussa, kunnes astelee lähes kirjaimellisesti junaraiteiden yli 100 metrin päähän kaupungin huonolle puolelle. Gruner katselee ala-asteikäisten lasten touhuja ja saa flashbackeja siitä, kun se oli itse koulukiusattu astmainen nörtti. Nahkatakkikovis asettuu härnätyn kersan puolelle ja saa kiitokseksi tältä keskisormen. Nyt ollaan ghetossa nääs.

Jean-Claude on kutsuttu johonkin yliopiston juhlatilaisuuteen, mihin se menee huonosti istuvassa puvussa stiletti taskussa. Ei mitään outoa siis. Bileissä on pelkkiä mulkkuja yläluokan mulkkuja paitsi yksi parikymppinen nainen on kans, sen nimi on varmaan Love Interest. Kovikset uhkailee Francoisia, joka vetää Jackie Chanin ”en halua tapella”-kortin ja heti perään kierrepotkulla naamariin pahiksia. Seuraa lisää tylsää slapstickiä ja kuusi pahista saa puskan takana trupaan.

Lisää flashbackeja, tällä kertaa ranskalainen puhuu toiselle ranskalaiselle Ranskassa englantia. Seuraavana aamuna kovikset ei oo vieläkään oppineet jättämään Pierreä rauhaan, joten tappeluhan siitä tulee. Pahikset on nätisti jonossa yksi kerrallaan turpasaunaan. Kaikki tämä hosuminen lisää vain mielikuvia että Jules on laiska versio Van Dammesta. Sillä välin, kun vierasta sikaa potkitaan, joku mummo saa sydärin ja kuolee. Ei nyt selvinnyt, kenestä on kyse, mutta kamalaa se on silti.

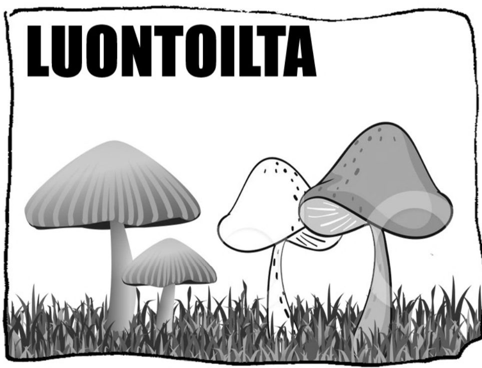
Tässä kohtaa herra karismatyhjiö päättää että aika on kypsä käydä vähän salilla sparraamassa, ettei kierrepotkut ruostu käytön puutteeseen. Yllättäen seuraavat viisi minuuttia elokuvaa ovat koko paskan kiinnostavimmat. Olli on kickboxing-shortseissa kehässä kuin kotonaan ja vastustaja on arvatenkin leffan koreografi tai joku muu ammattilaistappelija. Pojat potkivat toisiaan aidosti, eikä hehtaarin päästä huti kameraa varten. Heti kun ollaan ulkona kehästä, leffa lässähtää kuin herpesrakkula julkkiksen huulessa. En jaksa katsoa tällaista paskaa.

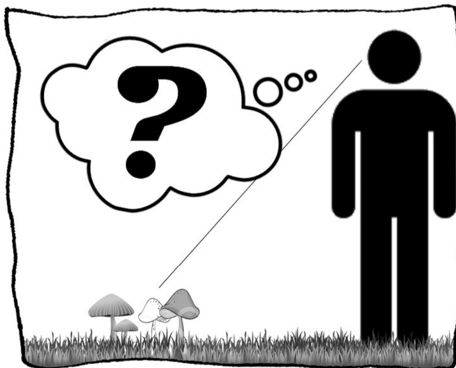

Vitsinurkka: Montako streittaria tarvitaan vaihtamaan hehkulamppu?
- Mä vaihdoin sen lampun jo sillä välin kun te vaan täällä vitsailitte.

Mitä eroa on Kaaoksen Jakella ja Matti Nykäsellä?

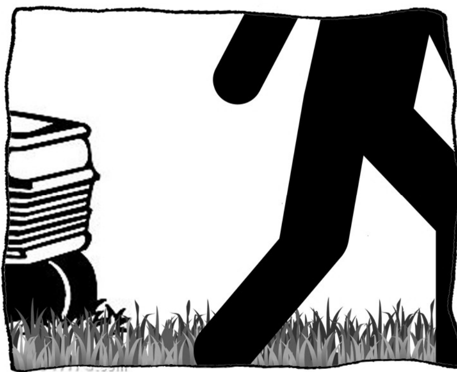
JK

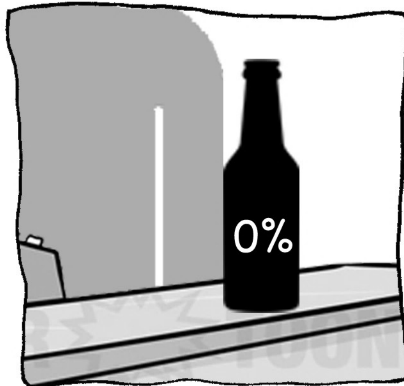

YOUTH CREW 35v

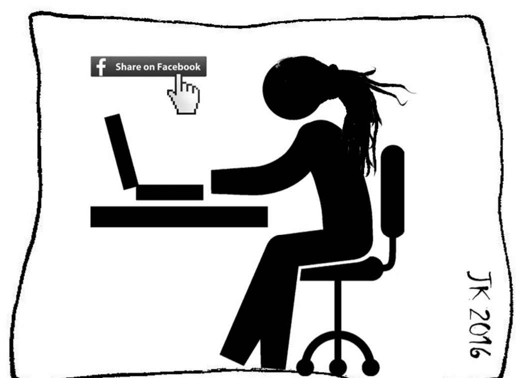

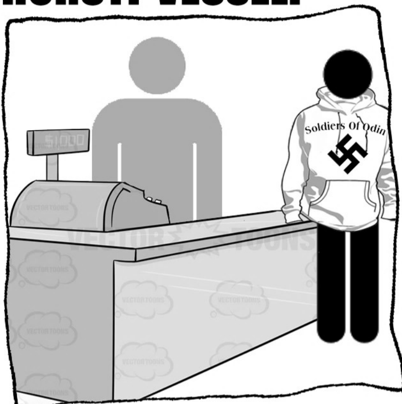
PUSKARADIO

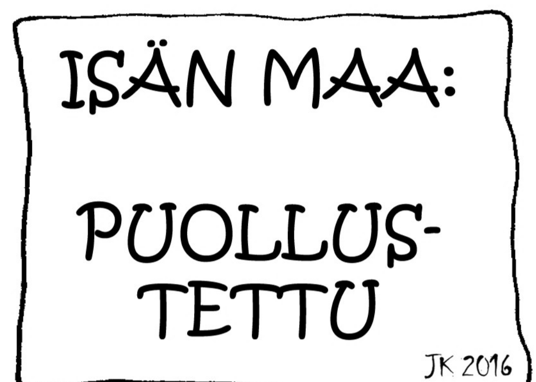

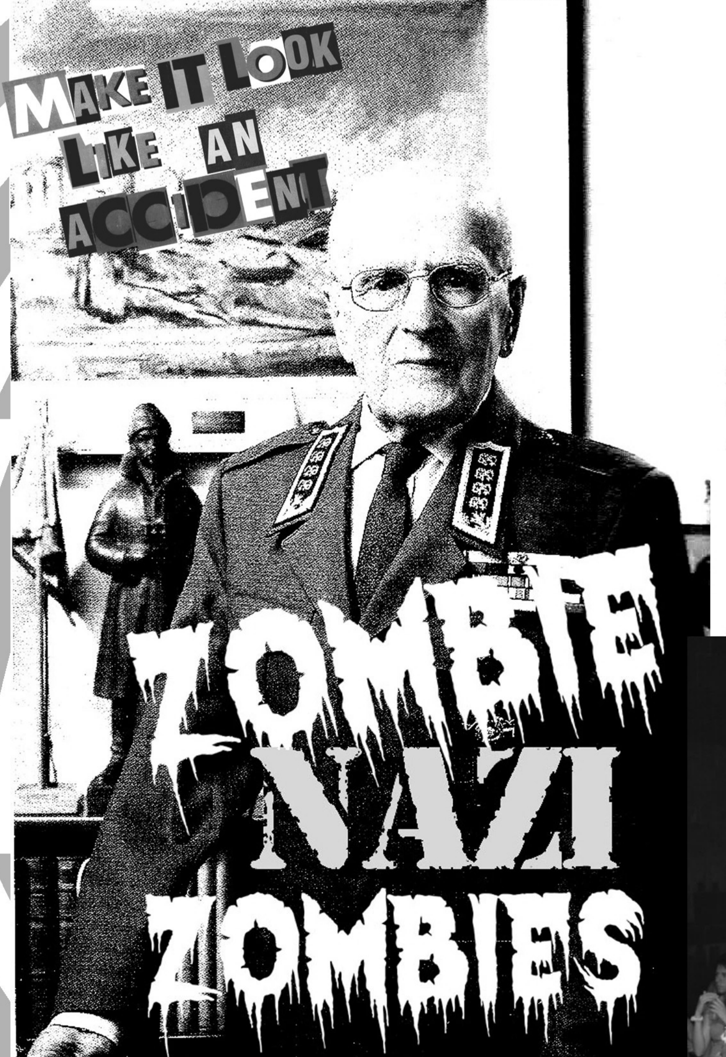
HORSTI-VESSELI

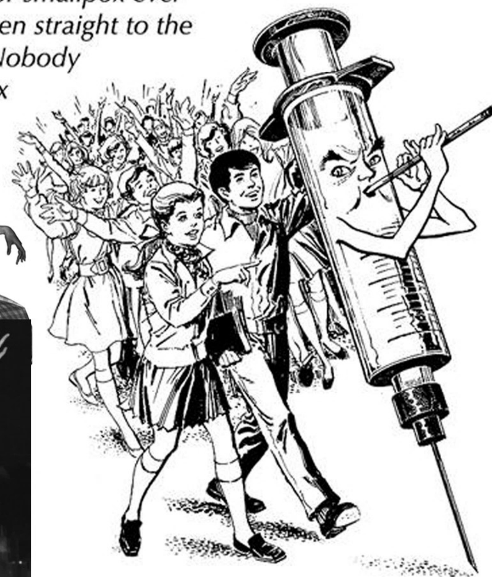

Yle TV1	Yle TV2	MTV3	TV7
	05:30 SVT: Gudstjänst		04:30 Jerusalemin muureilla
08:00 Jumalanpalvelus	07:00 SVT: Gudstjänst	06:00 Ennustaja-TV	06:05 Raamattu puhuu sinulle
08:05 Jumalanpalvelus	08:00 SVT: Hela kyrkan sjunger	07:05 Ennustaja-TV	06:15 Kuningaskunnan tuuli
09:00 Jumalanpalvelus	08:15 SVT: Gudstjänst	08:05 Ennustaja-TV	06:45 Haastattelussa
09:05 Jumalanpalvelus	09:00 SVT: Hela kyrkan sjunger	08:20 Ennustaja-TV	07:15 Julistakaa
09:55 Jumalanpalvelus	09:15 SVT: Gudstjänst	08:35 Ennustaja-TV	07:25 Suomi tulessa 2016 -ennakkotunnelmia
		09:00 Ennustaja-TV	07:30 Evankeliumin tuli
		09:15 Ennustaja-TV	08:00 Birger Skoglund - Profeetallisessa vaakakupissa
		09:30 Ennustaja-TV	08:30 Raamattu on ihmeellinen!
		09:55 Ennustaja-TV	09:00 Uskosta totta
		10:00 Ennustaja-TV	09:30 Ermot
		11:00 Ennustaja-TV	10:00 Raamatun kertomuksia
		11:30 Ennustaja-TV	10:30 Eliinan eväät

And the evil Mr. Vaccine played his flute of never getting polio or smallpox ever again, luring the children straight to the town of Notice How Nobody Gets Polio Or Smallpox Anymore.

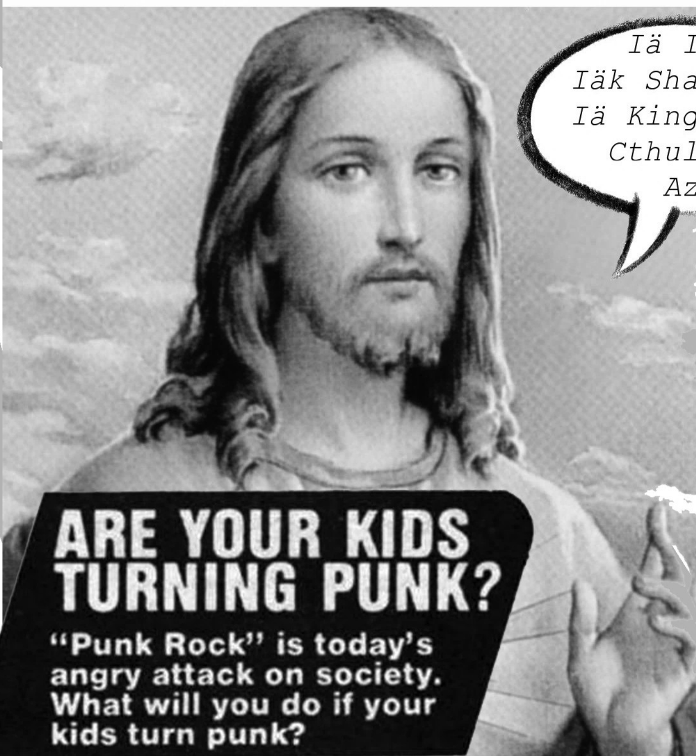

Uutta H&M:ssä!

Old School doom metal street wear collection

51 At that moment the curtain of the temple was torn in two from top to bottom. The earth shook, the rocks split 52 and the tombs broke open. The bodies of many holy people who had died were raised to life. 53 They came out of the tombs after Jesus' resurrection and went into the holy city and appeared to many people.

AL 2/12/2009 **YLEISÖOSASTO**

Radio&televisi

Näin arvioimme: ★★★★★ huippu, ★★★★ hyvä, ★★★ kanna

Hetkinen
Mikki Hiiren psykedelia

Tämä aamu alkoi taas räjäyttävästi: niiska, muuska – Mikki Hiiri! Nelosen lastensarja *Mikki Hiiren kerhotalo* panee aina miettimään, mitä tajuntaa laajentavia aineita sarjan tekijät ovat nauttineet.

Adjektiivi "psykedeelinen" on liian laimea sana kuvaamaan *Mikki Hiiren kerhotalon* visuaalista ilotulitusta.

Joka jaksossa Mikki loitsuaa kerhotalon ensin tanteesta esiin. Kun tulee eteen ongelmia, Mikki kutsuu apuun ilmassa leijuvan Touhottimen, josta hyppää esiin Mysteerimikitin ratkomaan vaikeinta pulmaa. Lopuksi vielä jamit päälle Hessun, Akun ja Pluton kanssa ja kerhotalo voi taas vaipua maan poveen.

Joka jakso on kuvallisesti niin virittävä, että jos ei Mikki-faneista tule surrealismin ja abstraktin ekspressionismin mestareita, niin sitten ei kenestäkään.

MARKUS MÄÄTTÄNEN

Pitäis saada kirjottamaan Accidentiin!

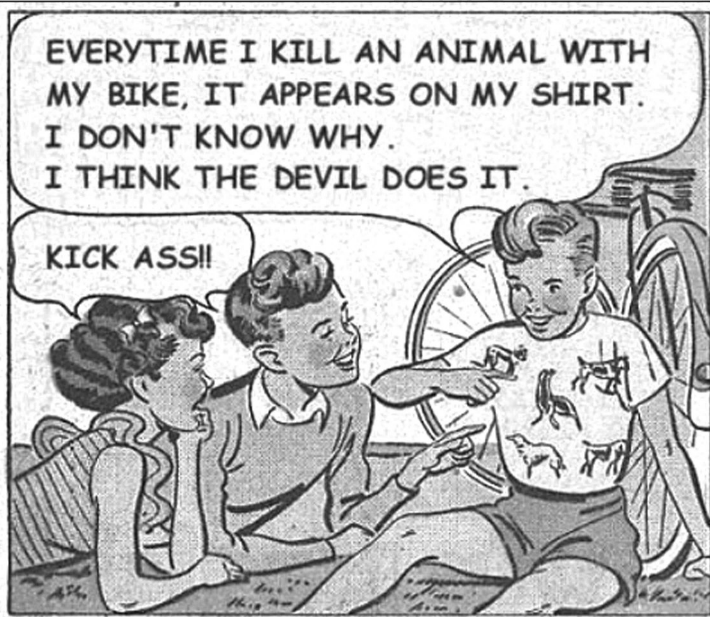
Katsotuimmat

DOLPH LUNDGREN

Kindergarten COP 2

Stallonen ja Stonen lisäksi 160:n ÄO-pisteeseen on yltänyt mm. näyttelijä **Dolph Lundgren**. Hänellä on myös kemian insinöörin tutkinto kahdesta huippuyliopistosta.

Saatana tulee huomenna käymään
oven taakse kolkuttamaan
sitten se hakkaa puukolla selkään
verisellä puukolla selkään
24 kertaa (Saatana in Sierra Cosworth)

Satakuusi saatanan
pirua / murtaa
taivaan portit /
kaksisataa infernon
demonia / teurastaa
enkelijoukon

kuusikymmentä
metallista petoa /
puhaltaa ydintalven
/ kolmesataa pimeän soturia / ryntää
Herran temppeliin (Sarjahukuttaja)

Pauliina palvoo Saatanaa
riisuu yönmustan samettiviittansa
makaa alasti alttarilla
hän odottaa veriuhria (Rakas Pauliina)

Vääpeli KÖRMY

SUURI MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT -RETROSPEKTI

VÄÄPELI KÖRMY JA MARSALKAN SAUVA
1990

Marsalkan ryhmysauva alkaa heti kättelyssä otoksella parhaista suomalaisista paljaista nuorten miesten perseistä. Kohtaus on kuvattu pääasiassa takaapäin (tirsk), joten marsalkan sauvat eivät katsojille näy, mutta pari sivumunaa vilahtaa.

”Onhan ne tietenkin ne nuorten miesten perseet ihan eri kaliiberia kuin ne mitä töissä näkee.” –- Rva AK

Ensimmäinen homoseksuellien kustannuksella tapahtuva naureskelu tapahtuu vasta 1,5 minuutin kohdalla, eli Ere Kokkonen on suorastaan pidättäytyvä ja kunnioittava sorsittuja seksuaalivähemmistöjä kohtaan tässä elokuvassa. Jos arvasitte, että vitsi liittyy alastomiin nuoriin miehiin, niin olitte ihan oikeassa. Nakupellejen nakupelleilyn jälkeen näemme, miten Harri Holkeri puhuu

(Holkerin puhe on täysin käsittämätöntä)

Holkeri eli jäähai voi elää jopa neljäsataa vuotta

television ajankohtaisohjelmassa väärinpäin. Erona nykyajan poliitikkoihin, jotka pitävät enemmän sellaisia liskon äännähdyksiä.

DVD:tä on kelattu n. 15 minuutin kohdalla paljon ees taas, koska nauha hyppää. Outoa, kun ei tule edes elokuvan ensimmäisiä tissejä vielä.

DVD eli Digital VHS Disc

Alokkaat Hakkarainen ja Sulonen saavat tehtäväkseen viedä komppanian arvohopeat kiillotettaviksi läheiseen kultasepänliikkeeseen, jossa on menossa paraikaa hektinen huutokauppa ja joka sijaitsee anniskeluravintolan välittömässä läheisyydessä. Jos ette näe tätä juonenkäännettä ennalta, en voi lääkärinä puoltaa ajo-oikeutenne jatkamista puutteelliseen näkökykyyn vedoten. Tätä juonenkäännettä tullaankin sitten setvimään koko elokuva matalaan hautaan saakka.

Sillä välin, kun alokkaat kumoavat kuppia Ravintola Räässä, kasarmipitäjän tanssikoulun opettaja ostaa hopeakapineet jaettavaksi Tähtityttö-kisan tähteille. Sotamiehet aikovat yhyttää hävitetyt arvoesineet illan juhlatilaisuudessa jonkun hotellin aulassa. Mutta paha portsaripa ei päästäkään paria lorvijaa ovesta sisään ja Tähtityttö-kisan osanottajapimulinokset saavat kukin kotiin vietäväksi messinkiä. Voi turkasen tulipyssy sentään, mikä käänne!

Seuraa ainakin puolisen tuntia temmellystä, jolla täytetään elokuvan mittaa kuin linnunpelätintä oljilla. Välillä esitetään, että tässä sotilasfarssissa on jotain sotimiseen liittyvää, kuten simputusta ja Jukka Puotila. Voi, mitenkä nyt tällä kertaa alokkaat pääsevät ovesta puntikselle, kun niillä on käytössään yksi Suomen tunnetuimmista imitaattoreista ja porttia vartioi vuorokauden ympäri yksinään Kyösti Pöysti.

ja peräsuolen kappaleita.

Jotenkin ensimmäinen hopeatuoppi on päätynyt tällä välin harrastelijateatterin rekvisiitaksi Harold Pinterin kirjoittaman The Servant -elokuvan suomenkieliseen lavaproduktioon. Sotamies Hakkarainen ujuttautuu näytelmäkerhoon mukaan, näyttämöllä tapahtuu asioita ja kappas, ensimmäinen kuppi on taas kaapissa. Välillä ollaan metsäkomennuksella, välillä kaupungin keskustassa. Jotenkin tämän pitäisi käydä järkeen. Hakkarainen iskee toisen hopeakapineen saaneen yh-äidin, jonka kersa on se Ruusun ajan mukula. Meinasin laittaa tähän jotain muita kyseisen lapsinäyttelijän tekeleitä, mutta ne kaikki muut ovat kokonaisuudessaan joku osa Takaisin Ryssiin -elokuvassa.

Ryssistä puheen ollen, alaston Kata Kärkkäinen (Suomen Danielle Dax), avaa kotinsa oven kesken solariumissa riutumisen ja Hjakkarjainenhjan sjiellä on ljiikemjiehenä vjäkevjää vjenäjä-jaksenttia vjääntäen.

Että hospoti pomiloikkaa, nietsepunt navantant votkupil vaan sullekin. Ennen kuin vihainen aviomies tulee ovesta sisään, on alaston Kata Kärkkäinen riisuttu alastomaksi, mikä yllätys! Muki jää parivaljakolta saamatta, eli päästään jännittämään, esiintyykö alaston Kata Kärkkäinen vielä toistamiseen tässä videofilmissä.

Seuraavan tai edellisen muumimukin Hakkarainen varastaa vierasmaalaista laulunopettajaa esittäen. Sitä seuraava viedään viekkaudella ja varkaudella yläluokan hienoston cocktail-bileissä jossain Kallion yksiössä. Hakkarainen yrittää varastaa kupin, jää kiinni ja Sulonen saapuu komisario Palmun roolissa pidättämään varkaan ja viemään todistusaineiston (hopeakupin) kamarille. Voi veljet.

Tätä se on se suomalainen sotilasfarssi, komediaa joka ei naurata. Vielä vähemmän naurattaa se tosiasia, että tässä ollaan nyt koko sarjan parhaimmiston ääressä. Soltut murtautuvat yön turvin Kata Kärkkäisen (esiintyy tässä elokuvassa alasti) ja vihaisen aviomiehen kotiin. Hopeakippo viedään aviovuoteen vierestä, mikä aiheuttaa varashälytyksen asunnossa, jonka myötä pihaan tulvii kymmenittäin polliiseja. Hakkaraisella ei ole muuta vaihtoehtoa kuin heittää isännän tupakkatakki päälleen ja esittää talon omistajaa ees taas palloileville sinivuokoille. Jotenkin kaikki sujuu ihan hyvin ja kuppi on tallessa. Kipot saadaan kiillotettua ja palautettua komppaniaan.

Elokuva päättyy sotilaskisoihin, joissa tavoitellaan marsalkan sauvaa

(ja peräsuolen kappaleita). Laukaus, laukaus, sarrrja, sarrrja. Körmyn komppania voittaa kisan karvan mitalla ja näin heille jaetaan palkinnoksi nippu hopeisia kippoja. Wah-wah-waa. Voi perseen suti. Näin on taas yhdestä sukupolvesta poikia (30-vuotiaita näyttelijöitä) tehty miehiä (30-vuotiaita näyttelijöitä).

Tuotantoyhtiön usko Körmy-elokuviin oli siinä määrin suuri, että elokuva päättyy seuraavan osan mainokseen. Miksi Körmy-elokuvia tehtiin viisi, mutta Buckaroo Banzai -elokuvia vain yksi? Arvosana tälle elokuvalle on M.I.L.L.A.A.:n patentoimalla Poliisiopisto-asteikolla tiukka Poliisiopisto 4.

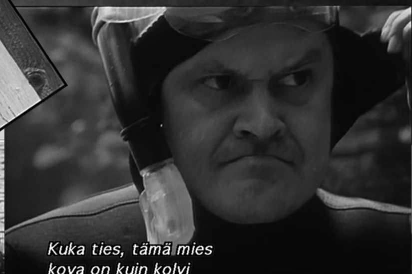
(Nahkasika Oi Oi Oi & Zakaz Kouceni)

VÄÄPELI KÖRMY JA NAVANALAISET VEHKEET 1991

AK muistelee saaneensa joskus nuorna poikana kutsunnoissa Ruotuväki-lehden, jossa arvioitiin Sonic Youthin silloinen tuorein pitkäsoitto. Thurston on varmasti ollut mielissään tästä. Toinen Körmy-elokuva alkaa James Bond -parodialla, jossa kansainvälinen vakooja (Vääpeli Körmy) uiskentelee jossain suomalaisessa järvessä (Saimaassa) ja saapuu yön (keskipäivän) turvin laiturille. Sukelluspuvun alta ei tällä kertaa kuoriudu smokkia vaan SA-INTin siniset urheilukerrastot. Taustalla soi seksikäs (kamala) soulsävelmä, jossa ylistetään vääpelin mieskuntoa (mulkkua). Waskyen viiltävä torvi / hopeinen haaveiden luoti / miehisten miehien muotti ja niin edelleen.

Kun Körmy saapuu pahan imperiumin saunalle, jossa Jukka Virtanen ystävineen larppaa gangsterilarppia ja

pelaa paskahousua Viking Linen pelikorteilla. Körmy kurkistaa saunan ikkunasta sisään ja siellä on alaston nainen sidottuna lauteisiin kiinni. Sivutissillä aloitetaan siis tasapuolisuuden nimissä, kun viime jaksossa oli sivumuna. Säläinen ägentti Tsörmy vapauttaa vangin ja ohjelmassa seuraa petturuutta. Alaston houkutin olikin kaksoisagentti. No ei se mitään, Körmyn vaimon näköinen nainen on samaten kaksoisagenttia, joka vapauttaa Körmyn pinteestä. Pian ollaan irtipotkitun laiturin päällä, jonka perään Körmy asentaa Yamahan moottorin ja kappas, uusi kesämökkien suosikkikulkuneuvo on syntynyt. Pian kuitenkin joudutaan ojasta allikkoon (Saimaaseen) ja Körmy työnnetään naisystävineen tyhjissä öljytynnyreissä jorpakkoon (Saimaaseen).

Pian on pinteestä selvitty ja Körmy viettelee kohtalokkaan naisen kuumailmapalloon kiinnitetyssä kahden hengen teltassa. Herätyskello katkaisee 007-leffan juuri ennen kuin lopputunnari alkaisi. Eli joudutaan nyt kuitenkin katsomaan koko leffa alusta lähtien.

OFFICIAL DRINK OF THE MOVIE:

Lapin Kulta Tumma Lager 0,0%
(1,14e K-market)

Hyvvää nollakaliaa. Meni heittämällä bestest-osastoon. Rva AK käski kirjoittaa tähän arvioon että vauva oppi eilen ryömimään.
(Hirvibongari
& Tuulika Länder)

Onneksi Körmy sentään näki omasta vaimosta seksiunta, eikä jostain ventovieraasta, kyllä se on hyvä mies se meidän vääpeli. Sitten edellisen elokuvan on muuten Kata Kärkkäisen vihainen mies ylennetty siviilistä aina majuriksi asti. Ja juuri kun Körmy pääsi väittämästä, ettei niiden komppaniassa ole ylennetty ketään kymmeneen vuoteen. Kaikenlaisia huolia maanpuolustuspiireissä aiheuttaa myös 50 miljoonan markan budjettivaje.

Heitä fasisti ikkunasta!

Kun muut Räyhärannan varuskunnan sotamiehet päästetään siviiliin palveluksen arvatenkin päättyessä, on viime elokuvan tolloille (tupa 3) myönnetty vääpelin toivomuksesta viikko ylimääräistä palvelusta. Eli jos ei vielä ole oppinut roolihahmojen nimiä viime elokuvasta, niin nyt on tilaisuus kerrata. Katsojia muistutetaan myös alikersantti Sulosen ja vääpelin sukulaisuussuhteesta, eli oikeastaan mitään tietoa ei ole tarvinnut jäädä päähän viime kerran jälkeen.

Komppania tekee kapiaisille kaikenlaista kiusaa, josta ei kuitenkaan joudu sotaoikeuteen tai teloitettavaksi. ”Kiusatkaa vaan, mutta älkää tappako.” sanoo Sulonen ennen kuin näemme, miten everstin vaimon leivinuuniin laitetaan kasapanos joka räjäyttää kattotiilet maata kiertävälle radalle. Että joo. Ainoastaan turvallisia räjähteitä nääs.

Viimeisenä kepposena sotamies Friman (tämän elokuvan Larvell Jonesia esittävä Jukka Puotila) vuotaa pääesikunnalle jonkun ”vetenalasen vehkeen” piirustukset, joista muodostuu välittömästi salainen operaatio hurrien päänmenoksi. Ilmeisesti tällä salaisella merenkulkulaitteella on tarkoitus tehdä kauppaa länsinaapurin kanssa uusista hävittäjistä.

Koska kyseessä on operaatio salaisuusluokkaa Extra Large (eli kaikilla mausteilla), ollaan heti seuraavassa kohtauksessa skumppaillallisella Venäjän delegaation kanssa, jossa majuri Hämärämaa (ent. vihainen mies) kaataa kuplivaa kurkkuunsa kaksin käsin. Yllättäen venäläiset saavat vihiä Suomen ja Ruotsin välisistä kaupoista, mistäköhän? Nyt ollaan palattu siis takaisin turvalliseen vakoilujuoneen, josta aloitettiinkin.

Suomen Venäjä-politiikkaa kummastellaan Nato-maissa

Pian on aika sotilasjohdon siirtyä Rauharännän varustukikohtaan valvomaan operaation kulkua. Majuri Hämärämaa toimii kartanlukijana, joten upseeristo on tyystin eksyksissä. Seuraa hyvin Spede-henkinen sananvaihto:

- ”Majuri, sanoitteko tämän matkan kestävän tunnin?”
- ”Kyllä sanoin, herra kenraali.”
- ”Minun kelloni mukaan me olemme olleet matkalla jo kaksi.”
- ”Herra kenraali, arvioni perustuu talviaikaan, ja nyt on siirrytty kesäaikaan, niin että siitä tunnin heitto.”

Nyt, kun elokuvan ainoa hauska vitsi on hoidettu pois alta, niin voidaan palata takaisiin normaaliin päiväjärjestykseen. Tarkoittaa tässä tapauksessa enemmän noloa torspoilua kuin viimeksi. Kun saadaan vihiä ylempiarvoisten upseerien saapumisesta paikalle, vänrikki Nappula (Tom Pöysti) komennetaan soittamaan johonkin toiseen

varuskuntaan ja pyytämään komppaniaa lainaan, että voidaan esittää sotilasjohdolle oikeaa varuskuntaa, eikä suomalaista sotilasfarssia. Vituiksihan se menee, koska Nappula soittaakin Körmyn vaimolle, jolla on viime elokuvan tavoin joku mallikoulu tms. Eli nyt kasarmi onkin täynnä pitkiä parikymppisiä naisia, voi ei.

Paikalle saapuva kenraali tarkastaa joukot ja taas päästään naureskelemaan vanhemman upseeriston mieltymyksestä nuorten poikien (tyttöjen) takapuoliin, joka on Suomen puolustusvoimissa ollut perinne jo Mannerheimin ajoista lähtien.

Tämän jälkeen siirrytään taas kaupanteon valmisteluun Suomen ja Ruotsin välillä, johon valitaan vapaaehtoiseksi vääpeli Körmy, jonka suku on mukamas Jönköpingin hardcore-piireistä kotoisin.

Varuskunnan ainoat poikapuoliset sontiaiset ovat tähän mennessä saaneet tietää kasarmin alueella olevan naisia ja sitä varten pitää kökkiä pusikossa tirkistelemässä. Fältväbel Tsörmy saa pervertikot kiinni itse teossa. Heikki Kinnusen lakoninen kysymys ”Tissejäkö tirkistellään?” alleviivaa sitä, miten vahvasti tämä elokuva kulkee yhden näyttelijän harteilla. Kinnunen tekee parhaansa pelastaakseen sen, mitä pelastettavissa on, mutta aika paskaa läppää tämä on silti. Tällä välin toisaalla paljastuu, että kenraalin autonkuljettaja Popovits ja sihteeri Olga ovat venäläisiä vakoojia.

Yllättyneitä ovat:

Kun on päästy selvyyteen salaisen operaation tilasta, kenraali tunnustaa everstille, että on tainnut hintteys iskeä iän myötä, kun nuo nuoret miehet (naiset) niin vetävät häntä puoleensa. Tähän eversti vastaa ”Mukava kuulla, herra kenraali”, joka on kai tarkoitettu hinttapuleille naureskeluksi, mutta tuntuu 2000-luvulla ihan normaalilta aikuisen täysjärkisen ihmisen reaktiolta.

Pian ollaan taas suomalaisen komedia ytimessä, kun herra vääpeli tapaa stadilaisessa kahvilassa ruotsalaisen vakoojakontaktinsa, joka on tällä kertaa Tauno Palon avioton poika Esko Salminen pukeutuneena viiksekkääksi ruotsalaiseksi naiseksi. Körmy ei tietenkään tajua, että lähes kaksimetrinen korsto peruukissa ei olekaan mies eikun siis nainen ja yrittää hätistellä rouvan pois kun se paikka on jo varattu.

Samaan aikaan toisaalla kenraali, kapteeni ja vänrikki ovat mallipataljoonan kanssa metsässä harjoituksissa ja sotamiehet (naiset) komennetaan tauolla järveen uimaan. Alastomien perseiden kiintiö tulee tässä täyteen. Vänrikki, joka on tähän mennessä tajunnut asiain oikean laidan, yrittää ohjata ylempien upseerien mielenkiinnon johonkin tavan ötököihin, kun niiden ohi kirmaa väärää sukupuolta edustavia sotilaita ilkosillaan kuin Disneyn Mulanissa konsanaan. Sontiainen todetaan lottapuoliseksi ja elokuva voi jatkua.

Voi kuinka paljon parempi kotimainen elokuva olisi tähän kohtaan vaikka Katsastus. No, syödään nyt kun on tätä suttua lautaselle otettu. Vakooja on soluttautunut vaatekaapin kautta salaiseen sotilaslaboratorioon ja näkee amerikkalaisen jalkapallon muotoisen ja makuisen sukellusvenepaljastimen. Körmy lähtee viemään keksintöä Svenssoneille ja tusina oman ja vastapuolen vakoojaa juoksee tämän perässä pitkin Espaa. Koska Körmy ei erota naista toisesta, hän istuu tapaamispaikassa Arja Korisevan pöytään, joka ei tietenkään tiedä mistään mitään. Ymmärtäähän tämän, koska Arjalla näyttää olevan päässään sama peruukki kuin viime tapaamisella Esko Salmisen päässä oli.

Kun lopulta oikea genderbender on löytynyt, tarjoilija saapuu paikalle ottamaan maksua ateriasta. Tämä aiheuttaa kummastusta Körmyssä ja liikekummpanissa koska: A) tarjoilija on Uuno Turhapuro ja b) kukaan ei ole tilannut vielä yhtään mitään. Tästä päättelemme, että Uuno on tässä elokuvassa venäläinen vakooja.

Wikipedia: Ratsumestari on ratsuväessä käytetty kapteenia vastaava sotilasarvo. Ratsumestarit saattoivat toimia ratsuväessä komppaniaa vastaavan eskadroonan päällikköinä.

Elokuva päättyy parin kommelluksen kautta siihen, että sukellusveneen tunnistuslaitetta heitellään edes takaisin kuin vierasta sikaa Silja Linen kannella. Mukana menossa mm. kokonainen suomalainen eikun siis varmaan venäläinen amerikkalaisen jalkapallon joukkue. Vähän on tällainen mitä vittua nyt taas saatana -lopetus. Ruåttalaisten mielestä se laite on ihan romu silti, se nimittäin väittää, että tuossa Helsingin Kauppatorin rannalla olisi sukellusvene! Naurettavaa. Hurri heittää pallon mereen suutuspäissään, mutta sepä ponnahtaakin sukellusveneen periskoopista. Pian aukeaa Kurskin luukku ja torimyyjältä pyydetään kymmenen kiloa Lopen perunaa ja viis kiloa Puruveen muikkua ja äkkiä. Körmy toimii tulkkina, lieneekö katsonut Ylen opetusohjelmia kun venäjä sujuu noin hyvin. Arvosana: Poliisiopisto 6, ainoastaan siitä syystä, että tämä oli ahdettu täyteen ihan kaikkea mahdollista. (Nahkaparturi & Sari Pulga)

VÄÄPELI KÖRMY JA ETELÄN HETELMÄT 1992

Vääpeli Körmy -elokuvien tekotahti ei vielä tässä kohtaa osoita mitään hiljenemisen merkkejä. Vuosi edellisen osan perään oli jo uusi otos teattereissa. Körmyn karikatyyri alkuteksteissä näyttää muuten sitten ihan Paavo Lipposelta.

Elokuva potkaistaan käyntiin kuin vanha Tunturi-mopo pakollisen VHS-kuprun jälkeen Frimanin ja Jussi Lammen esittämän miehen kiinteistökaupoilla. Lammen roolihahmon nimi lienee Manne, sukunimi Huijari. Kohta varmaan ajaa lappalainen porotokan kanssa ohi. Samaan aikaan päästadin keskustassa Körmy aiheuttaa ketjukolarin, mutta koska todistajia ei ole, niin autot saavat jäädä niille sijoilleen. Kun musiikki vaihtuu takaa-ajojazziksi, siitä tietää, että nyt elokuvassa varmaankin tapahtuu jotain. Ja tapahtuuhan siinä, Jukka Virtanen juoksee Saabista ulos ja vie puolustusministerin salkun tämän kädestä. Körmy ryntää apuun ja pelastaa päivän monen minuutin torspoilun päätteeksi. Rouva puolustusministeri on asian laitaan tyytyväinen.

Sitten parin viime elokuvan on sivuosaa esittäneestä Samuli Edelmannista tullut suuri tähti Suomen viihdemarkkinoilla. Aina puolen tunnin välein pitää vääpelin kysyä sotilailta, missä alikersantti Edelmann on. Tähän tulee typeriä vastauksia, kuten ”tauolla” tai ”keikalla”. Sulonenkin on vaihdettu uuteen näyttelijään, tällä kertaa Santeri Kinnunen esittää Körmyn poikaa.

Kapteeni Kuortti on tässäkin elokuvassa huolissaan siitä, ettei häntä ole vielä ylennetty isompiin kenkiin, joten vänrikki Nappula joutuu selittämään kierrellen ja kaarrellen, että herra kapteenia pidetään komppaniassa vähän noin niin kuin hinttarina. Eli väsynyttä läppää, joka ei naurata ketään. Kaikki on hyvin ja ennallaan Koiviston presidenttikaudella.

Homopaniikkia pyritään välttämään lavastamalla kapteeni naistenmiehek-si, jota varten paikalle kutsutaan pari hemaisevaa typykkää. Tässä kohtaa käy näyttelijää sääliksi, joka joutuu istumaan Vesa Vierikon syliin ja jonka paljasta rintaa klähmitään oikein olan takaa. Kyllä kannatti istua viisi vuotta teatterikorkeakoulun penkillä tätä varten varmaan.

Puolustusministeri käy Puolustusvoimien pääesikunnassa yllätystarkastuksella, joka hankaloittaa kovin komentajien päivänokosten ottamista. Salaisuuksia keskutellaan ja niitä ei saa missään nimessä päästää vieraiden korviin, joita varten kaikki pääesikunnan työntekijät työntävät sormet tai vanut korviinsa ja pistävät silmät kiinni. Harmi vain, että ikkunan takana istuu kuulokkeet korvissaan Mikko Kivinen, joka on varmaankin jonkun sortin vieraan vallan agentti, koska tätä juonta ei ole vielä kaluttu loppuun asti Körmy-elokuvien sarjassa.

Seuraavaksi puolustusministeri haluaa tarkastaa kenraalin kanssa Räyhärannan varuskunnan, joka ei myöskään ole millään lailla kulunut vitsi. Onneksi elokuva tietää itsekin, että samaa latua tässä ollaan menossa.

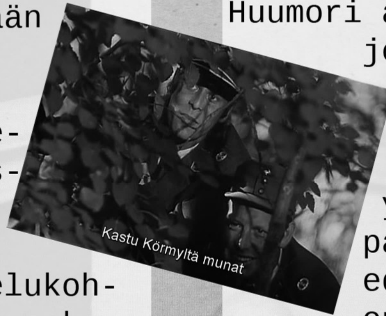

Koska ollaan modernissa eurooppalaisessa armeijassa eikä missään lama-ajan Suomessa, tuo puolustusministeri mukanaan naispuolisen luutnantti Sieväsen. Kapteeni Kuortti ihastuu tähän ensisilmäyksellä ja alkaa kosiskelemaan ventovierasta naisihmistä heti kättelyssä. OkCupidissa ihan arkipäivää. Nyt kun naiset ovat tulleet pysyäkseen armeijan leipiin, alkaa Räyhärannassa uudet tuulet. Portinvartijat puetaan valkoiseen laivastouniformuun ja toimistot sisustetaan kamalilla Verimekko-kukkatapeteilla. Näinhän käy oikeassa elämässäkin aina, kun XX-kromosomisia ihmisiä päästetään päättämään yhtään mistään. Ei varmaan tarvitse erikseen huomauttaa, että alkaa jo vähän kyllästyttämään. Osana uutta järjestystä upseerien vaimot lähtevät metsäkomennukselle ja Körmylle annetaan ohjeet pistää ne koville. No, rouvat ovat kuin päiväkävelyllä eivätkä ole moksiskaan metsässä istumisesta tai nuotiolla kokkaamisesta. Körmy kärsii kusiaispesässä nukkumista

myöten kaikki omissa nahoissaan, kun friikunat kokevat koko jutun oikein virkistäväksi. Heh heh vaan.

Jotenkin elokuva päätyy siihen pisteeseen, että Körmy komppanioineen valitaan suojelemaan hengellään presidentti Koivistoa, joten tällä kertaa ei pelata elokuvan loppuminuuteilla Silja Serenaden kannella amerikkalaista jalkapalloa. Ei, tässä elokuvassa pelataan nimittäin lentopalloa. Pakollinen tappelukohtaus on mustiin minihameisiin pukeutuneiden transvestiittihenkivartijoiden ja luutnantti Sieväsen välillä. Sievänen antaa karatella turpaan ja peli jatkuu. Pahan agenteilla on muistinmenetyspistooli, josta saavat osansa about kaikki roolihahmot nimikkohahmoa lukuunottamatta. Myös tätä vitsiä väännetään tuskastumiseen saakka.

Jukka Puotila esittää jostain syystä presidenttiä, jota esitti vielä vähän aikaa sitten tässä videossa se toinen presidenttiä joka paikassa esittävä mies. No, loppu hyvin kaikki hyvin. Puotila kidnapataan, operaatio saadaan suoritettua loppuun asti ja komppania palkitaan lentolipuilla. Päällystön liput vievät laskuvarjohypylle Norjan hankeen ja Körmyn sekä Sieväsen liput Espanjan aurinkoon. Körmy istuu nakurannalla ja puhelimessa kapteeni kysyy, näkyykö siellä päin tuntureita. Joko saa nauraa?

Arvosana:
Poliisiopisto 3

(Kultamulkkunen
& Torspo
toppakenkä)

VÄÄPELI KÖRMY - TAISTELUNI 1994

Huumori alkaa olla aika Masi-osastoa jo, jälleen kerran vitsiä väännetään siitä, että naisia pyörii kasarmilla. Körmy on kaupungilla lorvimassa ja yhtäkkiä Oiva Lohtander ryntää pankin ovesta ulos Körmyn nenän edestä kohti juna-asemaa. Sehän on ilmiselvä pankkiryöstäjä. No eikun perään vaan. Kun Körmy saa lopulta Pojat-elokuvan kiinni, käy ilmi, että kyseessä oli itse pankinjohtaja, jolla vaan oli kiire lähijunaan.

Körmy poistetaan junasta keskellä Sipoota ja se joutuu kävelemään takaisin kasarmille. Sillä välin vänrikki Nappula esiintyy jossain harrastelijateatteriesityksessä (sis. paljas perse) ja vänrikin vaimo (Eija Vilpas) huljuttelee suutuspäissään vänrikin uniformua vessanpöntössä. Lopulta ollaan koko konkkaronkka taas sissikomppaniassa ja voidaan jatkaa elokuvan juonta eteenpäin. Elokuvan juoni pysähtyy välittömästi. Kapteeni Kuortti ja luutnantti Sievänen astelevat avioon kirkon käytävällä, jossa ei joku muu kuin pappi suorittaa vihkimisen. Luutnantti Sievänen on ilmeisesti jonkin sortin asatru tai muu taikahippi, joten kristittyjä ei päästetä temppeliin ja osanottajilla on kuolleita kasveja vaatteina. Emme tiedä, mistä on kyse.

No, nyt kun häät on hoidettu pois alta, voidaan siirtyä hääyön pariin. Hääyö keskeytyy välittömästi. Päällystö lentää helikopterilla suoraan Ruotsin rajalle, siinä määrin vikkelään, että kapteeni Kuortilla on vielä rajatarkastuksessa Wicker Man -rekvisiitta päässään. Rajalla seisoo Ruotsin puolella vartiossa Ky-

östi Pöysti, tietenkin. Hurrit ovat homoseksuelleja, tietenkin. Onneksi tässä kohtaa sentään nähdään Heikki Kinnunen keltei-sillään, joten vih-doinkin elokuvassa tapahtuu jotain kiin-nostavaa.

Mikä on teidän suhtautumisenne Mannerheimiin?

Körmy on nääs aikeissa mennä saunaan uusimpi-en alokkaiden kanssa, mutta nehän ovat kaikki naisia. Voi herran tähden, tätä ei ole koskaan ennen tapahtunut näissä elokuvissa. Mitä nyt tehdään, kun Körmy joutuu johtamaan kokonaista komppaniaa mimmejä?

Alokkaista yksi on sukua Tuntematto-man Sotilaan Rokalle (Arja Koriseva) ja toinen Tupla-Uunon amerikkalai-selle naiselle (Caron Barnes). Ja koska Arja Koriseva on tässä eloku-vassa mukana, leffa on ammuttu täy-teen tarpeettomia musikaalinumeroita n. vartin välein tästä eteenpäin. Arja ja Lola Rambo pitävät aliker-santti Sulosta ja alikersantti Hak-karaista jotenkin seksikkäinä, eli ilmeisesti naisten suuri osuus uu-dessa armeijan ikäluokassa johtuu ihan vaan siitä, että kaikki muut Suomen miehet ovat kuolleet tai kar-kotettu jossain apokalyptisessä maa-ilmanloppuskenaariossa. Tai sitten siviilipalveluksen ja totaalikiel-täytymisen suosio on kasvanut yllät-täen.

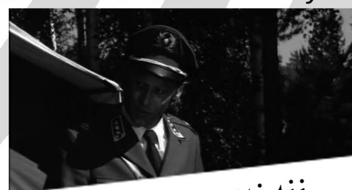
Suomen armeijan ylikomen-taja ja Ruotsin armeijan ylihomo allekirjoittavat jonkun keskinäisen sopi-muksen, josta paljastuu, että Ruotsi on saanut o-makseen jonkun raja-alueen, jolle jatkosodassa vetäytyneet natsi-Sak-san joukot ovat haudanneet jon-kun aarteen. Kertokaa, jos tämä juoni on jotenkin tuttu. Sotahan siitä syttyy. Syyksi

sopimuksen allekirjoittamiseen sitä ymmärtämättä sotilasjohto esittää ”Hurrit sanovat harvoin mitään järke-vää.”

Presidentti Ahtisaari (Fredi) saapuu paikalle tarkastamaan joukot ja joutuu Ruotsin armeijan vangiksi. Kertokaa, jos tämä juoni on jotenkin tuttu. Lauri Harjola on jo sopimassa eloku-vaoikeuksia tämän konfliktin fil-maamisesta, Venäjän huhutaan rahoitta-van elokuvantekoa. AK:n mukaan tässä kohtaa elokuvaa ollaan jo siirrytty suoraan Poliisiopisto 7:ään käymättä lainkaan 4:n, 5:n tai 6:n kautta. Vain yksi pieni yksityiskohta puuttuu, nim-ittäin juoni. Elokuvan hahmot ovat taantuneet tyhmyydessä takaisin kak-kos-Körmyn tasolle ja vitsitkin on pakko keksiä päivää polttavista asi-oista, kuten Martti vitun Ahtisaaren vitun pojan vitun sivarista saatana. Alokas Edelmann saapuu paikalle tuu-raamaan johtajan poikaa, joka ei halua suorittaa asepalvelusta. Heko heko. Mieluummin kuunneltaisiin taas yksi elokuva sitä ”Missä sotamies Edelmann on?”-vitsiä. Tähän kohtaan se Uuno-wah-wah. Juonen puutetta yritetään korvata tisseillä, mutta tisseissä ei ole tunnetusti mitään hauskaa. Ei nyt-kään.

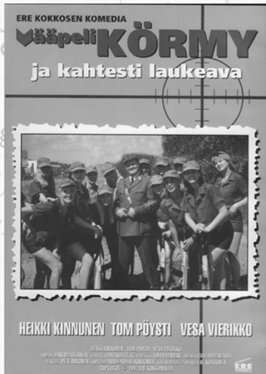
Kapteeni Kuortti tiivistää elokuvan katso-miskokemuksen: “Kun teitä naurattaa, mua itkettää.”

Körmy joukkoineen aikoo yön turvin pelastaa presiden-tin ja muut kaapa-tut upsee-rit viemäl-lä koko van-kiteltan ra-jan yli tur-vaan. No, siellä on tietenkin ruotsalaisia sisällä, koska Svenssonit homostel varje dag. Nyt meillä on pattitilanne, joka pitää ratkaista. Pattitilanne ratkaistaan välittömästi, kauppaneuvos Paukku vie ruotsin sotilasjohdon saunaan ja Loiri saapuu paikalle kaatuilemaan Suomen lipun kanssa Harjolan elokuvatuotantoa varten. Sota on siis ilmeisesti menos-sa edelleen. Kuinka paska elokuvan pi-tää olla, että Vesa-Matti Loirin kaa-tuilu sorakuopalla on koko elokuvan

kiistatta parasta antia? Edes metsästä esiin tuleva ruotsalainen sotilas (Aake Kalliala), jonka antautumispyyntöön suomalainen sotilas (Heikki Kahila) vastaa konekivääritulella ei jaksa hymyilyttää. Ei nyt kyllä itketäkään antautuvan puolesta, niin kuin itketti Saving Private Ryanissa syyttöminä ammutut tsekkiläiset rangaistuspartion jäsenet.

On vaikeaa keksiä, mikä on tässä elokuvassa huonointa, kun sitä tarjontaa on niin yllin kyllin? Satans fitta, nämä ruotsalaisten kustannuksella kerrotut vitsitkin on kuultu jo tuhat kertaa jokaisen tämän maan anniskeluravintolan pöydissä. Haistakaa paska ja tukehtukaa snapsilaseihinne. Arvosana: Poliisiopisto 7. (Tom Hanska & Melena Cyrus)

VÄÄPELI KÖRMY JA KAHTESTI LAUKEAVA 1997

Ei uskoisi, että EU-Suomessa on tarvetta Vääpeli Körmy -elokuville – eikä olekaan. Alku on paras ekan jälkeen, kun Jukka Puotila imitoi Peter von Baghia, joka esittelee ”Körmy-elokuvien trilogian viidennen osan”. Douglas Adams soitti ja pyysi vitsiään takaisin. Heti tämän jälkeen tapahtuu ennakoitava tasonlasku. Vähän kuin Salkkareita katsoisi, mitään ei tapahdu ja sitten vaihdetaan kohtausta seuraavan. Tämän elokuvan juoneksi taikapallo on arponut taideryöstön. Älkää kysykö miksi, kysykää kenen syytä.

Gallerian vaksi vakoilee naisten pukuhuonetta seinään poraamastaan reiästä, eli tissejä siis todellakin tirkistellään. Portinvartija Kyösti Pyösti on tullut tällä välin hulluksi ja seisoo siviilivaatteissaan Räyhärannan kasarmin portilla, josta ohi ajaa polkupyörällä Ere Kokkonen. Ensimmäisen elokuvan kolmekymppiset pojankoltiaiset ovat muuttuneet tällä välin nelikymppisiksi pojankoltiaisiksi ja Heikki Kinnusenkin kasvoilla alkaa väsymys näkyä.

Muistakaa lapset: uskovaisia streittareita ei ole olemassakaan, sanoipa Ray Coppo mitä hyvänsä.

Leo Lastumäki ja Aake Kalliala näkyvät eräässä kohtauksessa vahingossa, kun ne ovat juopottelemassa Tokoinrannassa. Räyhärannan sissikomppania komennetaan Helsingin keskustaan sotaharjoituksiin, jossa he valtaavat mm. Yleisradion toimipisteen ja saavat parkkisakot. Naisten komppania on sotaharjoitusten toinen osanottaja, ne tunnistaa vaaleanpunaisista päähineistä.

Tässä kohtaa tuli joku tyhmä Valiojogurttivitsi, jolle AK nauro. Kun sotaharjoitukset on saatu päätökseen, siirrytään taideryöstön pariin. Jotenkin päällystö on tähän huijattu ammattirikollisten toimesta. Ryöstö tapahtuu, Mannerheim-taulut on saatu kokoon ja elokuva voi jatkua. No ei jatku, nyt torspoillaan ainakin puoli tuntia ees taas taulujen kanssa, kunnes alkaa kärsivällisyys käydä vähiin. Pian Körmyn komppania määrätään tutkimaan taidevarkautta jonka he ovat itse suorittaneet. Mulkut yläluokan mulkut komentavat sotilaat toimiin. Minun mannerheimini kutistuu silmissä tämän typeryyden myötä. Loppupäässä elokuvaa nähdään myös Fordista tehty lentokone nimeltä Hornet Tuutti, jonka kyljessä on suomalainen sininen ilmavoimien hakaristi. Voi tätä onnen päivää.

Kotimainen elokuvaviihde saa osansa kritiikistä, tai siis kotimaista elokuvaviihdettä kritisoivat kriitikkolampaat saavat tuta elokuvantekijöiden kirjoittamilla vuorosanoilla. Ujo katkeruus ilmassa siis, ilmeisesti apurahoja olisi tarvinnut saada enemmän seuraavaan Pekko Aikamiespoika -produktioon. Arvosana: Poliisiopisto 4. (Late Lampaansyöjä & Antonio Selleri)

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT PELAA TYÖAJALLA

Teksti: Jouni Parkku

Nykyään, kun tietokonepelien grafiikka, pelattavuus ja kaikki muukin paranee, on hyvä muistuttaa nuorisoa siitä, mistä ne oikeat pelit on tehty. Nyt ei sukelleta pimeää 90-luvua pitemmälle, mutta sukelletaan sitäkin syvemmälle marginaaliin. Kaikkia laadukkaita pelejä ei tarvinnut ostaa kaupasta, kun niitä sai ladata hikisellä modeemilla tai parhaimmillaan ISDN-yhteyden avulla (kai pallerot tiedätte, mitä nuo ovat?) monia minuutteja. Ja ne pelitkin olivat graafisesti täysiä paskoja, mutta niissä oli sentään sielu, jonka joku kotona asuva nörtti oli koodannut alusta alkaen yksin näkemättä päivänvaloa viikkokausiin, hyvällä tuurilla parin samankaltaisen kaverinsa avustamana. Tekstiseikkailut ovat jo kuolleet sukupuuttoon, mutta niitä tehtiin 90-luvulla 486-koneilla (jos siis tiedätte, mitä nekään olivat) paljon varsinkin Suomessa. Toki joitakin graafisillakin käyttöliittymillä varustettuja pelejä tehtiin, mutta ne jäivät auttamatta vähemmistöön tekstiseikkailujen vallatessa asemia. Näitä pelejä voi hyvällä munkilla vieläkin löytää netistä, mutta niiden pelaamiseksi tarvitaan erillistä DosBox-ohjelmaa.

TAUNO

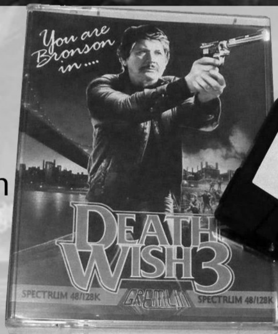
Tauno on ilmeisesti julkaistu vuodenvaihteessa 1996 – 1997 ja Tauno oli yksi parhaista tuon ajan seikkailupeleistä. Grafiikka oli helvetin askeettista, ja se koostui lähinnä kämäsesti kasatuista erikoismerkeistä. Juonihan (sisältää spoilereita, eli jos lukijalla aikoo joskus pelata pelin läpi niin lukeminen kannattaa jättää tähän) on kaikessa yksinkertaisuudessaan seuraavanlainen:

Pelaaja ohjaa Taunoa, joka on todellinen imbesilli, idiootti, diletantti, pösile, typerys eli varsinainen tauno. Taunon koululuokka on menossa luokkaretkelle, jota varten on kerätty koko luokalta rahaa. Tauno lupautuu tyhmyyttään viemään rahat pankkiin, mutta käyttää kaikki rahat kioskilla. Taunohan tietää, että rahalla saa ostettua karkkia kioskilta, mutta ei sitä, että sadoilla markoilla pitäisi saada useamman kuin yhden pussin. Tauno on siis liemessä, sillä rahat on käytetty karkkiin ja ilkeä kioskinsetäkin vielä huijasi. Pelaajan tehtävänä on siis auttaa Taunoa keräämään rahat takaisin, jotka hän siis saa kasaan seikkailemalla pitkin kyliä. Rahat tämä kerää palauttamalla pulloja, myymällä karkkia kaverilleen ja tyhjentämällä äitinsä pankkitilin. Tauno tekee siinä sivussa kaikkea muutakin, kuten löytää saman kaljakorin moneen kertaan (mutta saa palautusrahat siitä vain kerran), vetää kioskinsetää turpaan ja hortoilee kylillä ilman, että taunomaisesti eksyisi.

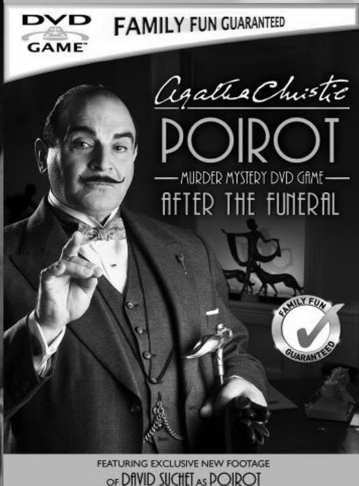
Alkuperäisen Taunon tekijä lupaili kakkososaa, mutta joku ensimmäiseen Taunoon ihastunut hemmo ei malttanut enää odottaa vaan teki itse kakkososan. Nyt Tauno oli luovinut tiensä jääkaapista suoraan paistinpannulle, eli nyt tämän pitää kerätä rahat ja laittaa ne äitinsä tilille. Rahat tietenkin nyysitään Taunon ainoan (ja yhtä tyhmän) ystävän – Ernon, joka sai oman spinoff -pelinsäkin - tililtä. Olen muistavinani (tässä vaiheessa pitää huomauttaa, että olen pelannut Taunoja viimeksi kymmenen vuotta sitten), että peli on liian helppo niille, jotka olivat pelanneet jo ykkösosan. Tauno sai kolmososankin, jonka teki joku kolmas tyyppi. Sen juonesta tai pelattavuudesta en muista enää yhtään mitään. Kaikista kolmesta Taunosta ykkönen on se ehdoton ykkönen, jatko-osat eivät pääse sen käppäisen nerouden tasolle.

Tämä koko juttu on kirjoitettu ulkomuistista, koska en saanut pelejä pelattavakseni, screenshottien ottami-

sesta nyt puhumattakaan. Ensimmäisen Taunon tekijälle pitäisi tarjota tuoppi helvetin hienon pelin tekemisestä, mutta toisaalta tuopin sisältö pitäisi kumota hemmon niskaan. Häiskä nimittäin on laittanut pelin vain MBNetiin, josta tiedostoja saavat latailla vain Mikrobitin tilaajat. Ja koettakaan arvata, tilaanko minä sitä? Ja arvatkaa, olenko valmis Mikrobittiä kotiini edulliseen 87 euron kestotilaushintaan? No joo, saisinhan minä kuukausittain tuhdin lukupaketin asioista, joista en ymmärrä mitään, ja pääsen MBNetiin lataamaan Taunon. Pelaaminen on sitten eri asia, pelin yhteensopivuudesta nykykoneiden kanssa kun ei ole mitään takeita. Mutta se, joka pelin hakee MBNetistä ja laittaa muualle jakoon, saa ehdottomasti vuoden kulttuuripalkinnon, eli ei oikeastaan mitään muuta kuin hyvän mielen ja Mikrobitin toimitukseen taas lähtee laatikollinen käytettyjä, pesemättömiä kalsareita.

Jarmo

Tauno ilmeisesti aloitti jonkinlaisen buumin, sillä vuonna 1998 julkaistu Jarmo on suora Tauno-kopio. Peli on käytännössä suoraan kopioitu Taunosta, ainoastaan luokkaretkirahat ovat vaihtuneet printteriin, rahasumma on suurempi ja Jarmon paras kaveri onkin Pekko. Rahaa saadaan täysin samoilla tavoilla, eli vanhemmilta ruinaamalla, toisten tileiltä pöllimällä ja kaupungilla hortoilemalla. Ensimmäisen Taunon kaltaista spontaania huumoria pelissä ei tosin ole, mistä tulee jo merkittävin miinus. Paska kopio.

Martti

Tauno-klooni (?), joka ei kuitenkaan muistuta Taunoa. Päähenkilönä on Martti, joka on lähtenyt lomalle Madeiralle, mutta unohtanut aurinkorasvansa Suomeen. Mikään ulkomaalainen tökötti ei tietenkään kelpaa, joten Martin pitää päästä Suomeen hakemaan aurinkorasvansa. Muistaisin pelin olleen ihan hauska... Martista tehtiin kakkososakin, missä tämä seikkailee kotikunnallaan Pielavedellä. Enpä muista kyseisestä pelistä juuri mitään...

MacGyver ja Kadonneiden miesten tapaus

Taas yksi tekstiseikkailupeli, mutta tällä kertaa päähahmo astuu kaikkien aikojen suurimman ihmemiehen, takatukkaihme MacGyverin housuihin. Mutta koska kyseessä on tekstiseikkailu, niin ei Richard Dean Andersonin pärstäkerrointa nähdä. Kokemuksesta jää sitten jo heti puolet kokematta, ja loput puolet jää kokematta siksi, että MBNetin lisäksi peli on vain toisella sivulla, josta en sitä saanut ladattua. MacGyver –nimen käyttöön ei taatusti kyselty mitään lupia, joten annan pelille MacGyver-sarjan aloitusvuoden mukaan 85 pistettä.

Kaipa näitä MacGyvereita on sitten ilmestynyt kaksi. Tuossa toisessa versiossa MacGyverin pitää estää Suomen ja Venäjän välinen sota. Se peli ainakin on paska ja liian helppo, pelasin sen läpi viidessä minuutissa. Kaiken lisäksi pelistä paistaa läpi tekijän stereotyyppinen asenne venäläisiä kohtaan, mutta eihän pelissä ole edes minkäänlaista actionia! Kukaan ei kuole, ei edes pääpahis, jota ei toisaalta edes tavata. Pelin parasta antia onkin kohtaus, jossa MacGyver tekee passin sukastaan.

Anarkistinen musta Twister

Harmi, että siitäkin on vain lyhyt tekstikuvaus.

Hirmus Sisalisk

Tässäkin pelissä on kyse puhtaasta seikkailusta. Hirmuinen Hirmus Sisalisk terrorisoi Keuruuta, ja pelaajan tehtävänä on löytää Taikamiekka, jolla tuo Hirmulisko voitaisiin tappaa. Vaihtoehtona on muuten venäläiseltä mafialta ydinkärjen ostaminen, jonka käytöllä tapettaisiin tuo ökkömönkiäinen mutta samalla hankaloitettaisiin keuruulaisten elämää kohtuuttomasti. kieli oppia ei osata vaan siksi peli vilisee pilkku ja yhdys sana virheitä eikä isoja alku kirjaimiakaan osata käyttää. muutenkin peli on aivan perseestä tekijät äidin kieltä opiskelemaan!!!

Wellun Willit Wantasiat

Wellun Willit Wantasiat on vuonna 1998 valmistunut Bootsector4 –nimisen ryhmän tekemä seikkailupeli. WWW (!) ei tosin ole enää tekstiseikkailu, vaan on peräti graafinen. Wellu on 15-vuotias, koulun dropannut, shakkia harrastava hunsvotti, joka hortoilee pitkin Utsjoen Peräkylää vailla sen kummempia päämääriä joskus 80-luvun lopulla. Aloitusruudussa näkyy tyhjä pilleripurkki ja huumeruisku, mutta itse pelissä niitä ei näy kertaakaan. Partiolaispoika Wellu ei maista edes alkoholitonta olutta (vaikka saakin Joosepilta vähän ”evästä”) tai edes yritä päästä krouviin sisälle. Tupakkia Wellu kyllä kokeilee, kuten jokaisen kunnon 15-vuotiaan kuuluukin. Lisäksi Wellu myös soittaa kitaraa räjäyttäen samalla entisen koulunsa ja tietenkin kaikkea muutakin!

Ei saisi varmaan sanoa näin rumasti, mutta Wellu on kyllä saatanan ruma, sekä hahmona että pelinä. Onko Wellun päässä itse askarreltu polkupyöräkypärä, jokin muu typerä hattu vai onko tuo tukkaa? Ja miksi Wellun suu on koko ajan auki? Grafiikka on kyllä jo tuon ajan standardeilla aivan saatanan hirveän näköistä. Objektien väliset kokoerotkin ovat aivan perseestä, esimerkiksi kitara on Wellua melkein puolet pitempi, ellei Wellu sitten ole kääpiö. Sierra-seikkailuista tuttu parseriin perustuva käyttöliittymäkin on onneton. Käskyjen pitää mennä just oikein eikä melkein, muuten pelaamisesta ei tule yhtään mitään. Pelattavaa ei edes ole paljoa, varsinkin jos pelaa mukana tulevien läpipeluuohjeiden kanssa. Sillä ei tosin taida olla juurikaan väliä, missä järjestyksessä pelin tapahtumat käy läpi.

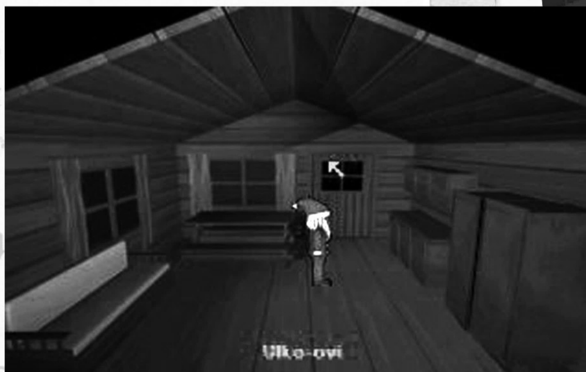
Pelin vaikeimmat kohdat ovat minipelit, joissa Wellu joko juoksee tai ui karkuun pedofiilejä ja haikaloja, tai itse karkottaa joukon black metal -henkisiä saatananpalvastelijoita. Ja näppäimistö kiittää! Joka kerta näitä kohtia pelatessa voi tuntea, kuinka tykyttävä otsasuoni valmistautuu kuristusotteeseen aivan kuin takavuosien Stressed Eric-piirretyssä ikään. Pelin parasta antia onkin varmaan sen soundtrack. Tunnusmusiikki on Timo Rautiainen-tyyppistä suomiheviä, mutta parempaa! Tekijät irtisanoutuvat kaikesta vastuusta, mikä liittyy pelaajan tai tietokoneen hyvinvointia vaarantaviin tekijöihin. Myös Make it Look Like an Accident pidättäytyy kaikesta vastuusta.

Joulupukin jouluhiprakka

Tätä tuli pelattua sen ilmestyessä aika paljon, mutta olen ilmeisesti liian tyhmä että olisin vieläkään saanut pelattua sitä läpi. Juonihan on simppeli: Korvatunturilla on pidetty törkeät bileet, ja nyt joulutontut nukkuvat krapulassa. Joulupukin pitää itse laittaa lahjakone taas kuntoon ja pelastaa joulu keräämällä erilaisia tavaroita ja tehdä niillä kaikkea tyhmää. Joulupukki tietenkin heittää karskia läppää, tosin pelissä ei ole muita ääniä kuin taustalla kuuluva MIDI-pohjainen ja jouluhenkinen taustamuzakki.

Ulkoisesti Joulupukin jouluhiprakka näyttää Wellulta, mutta kaikki on parempaa. Grafiikka ei siltikään ole mitenkään huikaisevaa, mutta hiiripohjainen käyttöliittymä pieksee Wellun kankean parserin kirkkaasti. Mutta pelin läpipeluu on oikeasti hieman

hankalaa, sillä pelaajalla ei ole mitään käsitystä siitä, mitä seuraavaksi pitäisi tehdä tai jättää tekemättä… tai sitten olen oikeasti vain tyhmä.

Pelissä on opetuskin: Joulussa ei ole kyse Jeesuksesta tai kaupallisuudesta, vaan rehellisestä kännäämisestä ja sen seurauksien kärsimisestä. Tosielämässä kukaan ei tosin mielivaltaisesti ohjaa sinua kuin ruman ja kämäsen seikkailupelin hahmoa.

Dosboxin löytää täältä:

www.dosbox.com

Pelit voit joko löytää MBnetistä tai ihan vain googlettamalla.

(Toim. huom. - Arviot vuodelta 2010, ei taatusti löydä enää Mbnetistä tai googlettamalla. Sori.)

CHARAKTERISTIKA / CHARACTER:

Rarität / Rarity:

Säure / Acidity:

Körper / Body:

Vollmundig, elegant und lang anhaltend.
Full-bodied, elegant, intense.

Members Of The KKK, Black Lives Matter And Westboro Baptist Church Reportedly Throwing Urine At Each Other Outside Republican National Convention

Nyt puhuu Jeesus ja panssarivaunu -videolla hiiriasussa esiintynyt nainen

MAN WHO RIPPED ANOTHER MAN'S HEART OUT AND ATE IT TO "PROVE HE WASN'T GAY" ADMITS HE WENT TOO FAR

A-klinikkasäätiön ylilääkäri Mikkelin myrkytyskuolemista: "Joko nyt taas"

Arrange By Penis

An application which will allow you to arrange your desktop icons in the shape of a penis.

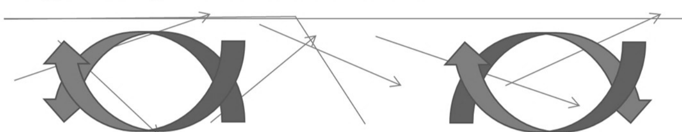

Canon Pixma MP150 mustesuihkutulostin-skanneri

Ostin tämän mustesuihkutulostin/-skanneri-yhdistelmän Anttilan alennusmyynnistä vuonna 2006. Samoihin aikoihin oli viimeinen kerta kun kukaan koko maailmankaikkeudessa on ihan tosissaan käyttänyt mustesuihkutulostinta yhtään mihinkään. Eli eipä ole tullut tulosteltua juurikaan, mustekasetit ovat täynnä kuivunutta putua. Mutta niitä ei voi viskata mäkeen, koska TÄMÄN TYPERÄN PASKAROMUN SKANNERI EI TOIMI JOS TULOSTINOSAN SISÄLLÄ EI OLE MUSTEKASETTEJA. Kiitos vaan Japanin insinöörit, kun tämän ominaisuuden olette koodanneet. (I wish Kurt shot Courtney instead)

Poliisi etsii miestä, jonka t-paidassa lukee "En ole gynekologi, mutta voin vilkaista"

LUKIJANURKKA

EXTREME HORSE TERROR

YOUNG MAN. YOUR COMPANY NEEDS YOU !!!

← froteepyyhe pään ympärillä estää hien valumisen silmiin

← partaa ei ehdi ajamaan mutta ei haittaa...

Puukeskus

Bono ja Jeesus

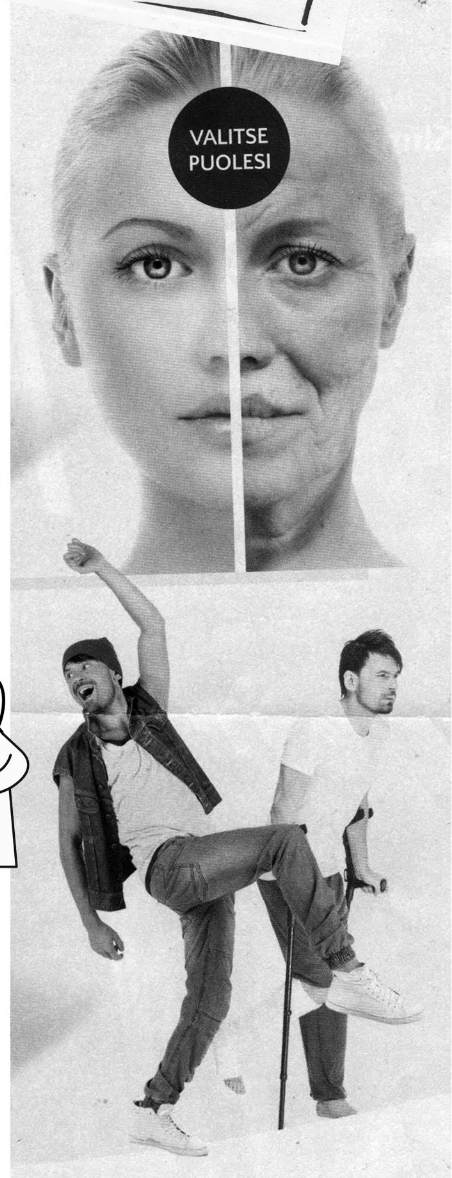
Isänsä poika

Napalmi Pizza

US metal band Isis sent abuse after James Foley beheading

Isis have been forced to change their Facebook name to 'Isis the band'

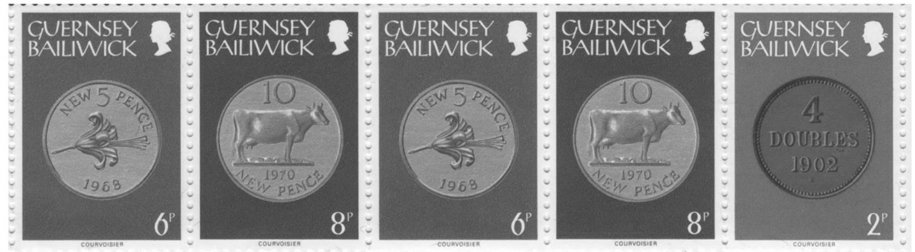
JEESUS EI PÄÄSE TAIVAASEEN

OTA SYNTI VASTAAN

BLACK FLAG
"Black Coffee"

Who are you with, where have you been
Imagination turns thoughts, reason can't change
Staring at the walls,I think I know what I see
Anger, coffee, feeding me.

Drinking black coffee, black coffee, drinking black coffee, staring at the wall
Black coffee, black coffee, black coffee, staring at the wall
Black coffee, drinking black coffee, drinking black coffee, staring at the...
Stab through my heart, stab through my heart, stab through my heart
But its all in my mind, mind, mind, mind
Just in my mind, mind, mind, mind
Its just in my mind, yeaaaaaaaaa

My heart is pounding, as stare at the wall
Its my turn to be jealous, now I don't stand for it at all
In fact I'm pretty stupid, I'm feeling small
Anger and coffee, feeding me

Drinking black coffee, black coffee, black coffee, staring at the wall
Black coffee, black coffee, black coffee, staring at the wall
Black coffee, drinking black coffee, drinking black coffee, staring at the...
Stab through my heart, stab through my heart, stab through my heart
But its all in my mind, mind, mind, mind
Just in my mind, mind, mind, mind
Its just in my mind

Yeaaaaaaaa
Drinking black coffee, drinking black coffee, drinking black coffee
Staring at the wall
Black coffee, black coffee, black coffee, staring at the wall
Black coffee, drinking black coffee, drinking black coffee, staring at the...
Stab through my heart, stab through my heart, stab through my heart
But its all in my mind, mind, mind, mind
Just in my mind, mind, mind, mind
Its just in my mind, yea

If the night goes on, paranoia adultery
Why should I be so stupid, when I can't really see
The other side of the wall, is eating away at me
Anger and Coffee, feeling mean

Drinking black coffee, black coffee, black coffee, staring at the wall
Black coffee, black coffee, black coffee, staring at the wall
Black coffee, drinking black coffee, drinking black coffee, staring at the...
Stab through my heart, stab through my heart, stab through my heart
But its all in my mind, mind, mind, mind
Its just in my mind, mind, mind, mind
Its just in my mind